



รายงานการวิจัย

เรื่อง

การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

Perceptions and Participation of Lecturers on Quality Assurance

Faculty of Management Sciences Valaya Alongkorn Rajabhat

University and Faculty of Business Administration

Rajapruk College

โดย

พนิดา วัชรระรังษี

พัชร พิสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2556

ชื่อโครงการวิจัย: การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

ชื่อผู้วิจัย: พนิดา วัชรรังษี และ พัชร พิลิก

ปีที่ทำการวิจัย: 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับการรับรู้และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร เปรียบเทียบระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้และระดับการมีส่วนร่วมของประชากร ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชากร โดยประชากร คือ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ รวมทั้งสิ้น 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สร้างเครื่องมือจากการศึกษาดำรง บทความ หลักการทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเสนอต่อที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเชิงเนื้อหา โดยตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน ตัวแปรตาม คือ การรับรู้และการมีส่วนร่วม ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 9 องค์ประกอบ หลังจากนำไปทดสอบกับบุคลากร จำนวน 20 คน พบว่ามีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.93 จึงนำไปใช้จริง การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ของตัวแปร ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ดำรงตำแหน่งอาจารย์ มีอายุงานเฉลี่ย 5 ปี 3 เดือน ระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าทั้งระดับการรับรู้และระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ประชากรที่การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอกสูงกว่าการศึกษาสูงสุดระดับ

ปริญญาโท ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์สูงกว่าตำแหน่งอาจารย์ มีเพียงองค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ประชากรที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ สูงกว่าตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และทุกองค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก และความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นองค์ประกอบที่ 4 การวิจัย มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยองค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด และองค์ประกอบที่ 4 การวิจัย มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุด

คำสำคัญ: การรับรู้ การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา



Research Title: Perceptions and Participation of Lecturers on Quality Assurance
Faculty of Management Sciences Valaya Alongkorn Rajabhat
University and Faculty of Business Administration Rajapruk College

Researcher: Panida Vachararangsri
Patchara Piluk

Year: 2013

Abstract

The objectives of this research were to study and compare lecturers' perception and participation level of quality assurance in Valaya Alongkorn Rajabhat University and Ratchaphruek College. The populations groups of 103 people were collected from lecturers in Valaya Alongkorn Rajabhat University and Ratchaphruek College. The questionnaires were used to gather data, which were independent variables: gender, level of education, academic level, and work experience. The dependent variables were the perception and participation level of quality assurance. Criteria for evaluating the quality assurances. Higher Education Commission of 9 elements. Creating tools by means of literature reviews and sends the questionnaires to advisors and experts to evaluate content validity. After that re-test with 20 people the result shown 0.93 that can be actually use. The statistical analysis lecturers were frequency distribution, percentage of variable, mean and standard deviation

The analysis results found that most of the respondents were female. They had a master's degree and their academic level as lecturer. Their work experience was more than 5 years and 3 months. The research reviews the perception and participation levels on quality assurance in higher education. When considering overall, and each of quality assurance elements, It was found that their perception and participation level in the second elements: graduated were at the highest average, whereas the eight element Financial was lowest.

In summary, a comparison of the populations' general data with perception and participation levels of quality assurance. It was found that both perception and participation levels were female more than male, level of education, Ph.D. higher than

Master Degree and academic level Assistant Professor higher than lecturer. Only the first element was found that the lecturer's perception average is higher than Assistant Professor. The relation between the perception and participation of population. The overall the perception and the participation, Quality assurance was unidirectional. When considering by the elements, it was found that every elements was unidirectional. Whereas the seventh element was the highest and the fourth element is the lowest.

Keywords: perception, participation, quality assurance in education



กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงไปได้อย่างดี โดยรับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ในการให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัยจึงขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณ คณะกรรมการวิจัยของวิทยาลัยที่ให้คำแนะนำในการปรับแบบเสนอโครงการและสนับสนุนให้การอำนวยความสะดวกในระหว่างการทำวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ดังนี้ ท่าน รศ. ดร.ชุตินา วัฒนศิริ ท่านอาจารย์ ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก ท่านอาจารย์จุฑามาศ ชูจินดา และคุณกิตติยานภาลัย ภูตระกูล ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา อีกทั้งช่วยค้นหาข้อมูลและให้ข้อคิดเห็นที่จะเป็นประโยชน์ ตั้งแต่เริ่มทำการวิจัยจนกระทั่งเสร็จสิ้นงานวิจัยการศึกษารับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ครั้งนี้

พนิดา วัชรรังษี

พัชร พิลิก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	11
แนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA.....	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย.....	37
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	37
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	38
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร	44
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร กับระดับการ รับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา	63
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกัน คุณภาพการศึกษาของประชากร	69
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	77
ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนร้อยละ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร จำแนกเป็น เพศ ระดับการศึกษา สูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุงาน.....	43
2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร ตามองค์ประกอบคุณภาพ โดยรวม.....	44
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการโดยรวม และรายชื่อ	45
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายชื่อ.....	46
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายชื่อ.....	47
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวม และรายชื่อ	48
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทาง วิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายชื่อ.....	49
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวมและรายชื่อ	50
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายชื่อ.....	51
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายชื่อ	51
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายชื่อ	52
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร ตามองค์ประกอบคุณภาพ โดยรวม	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบคุณภาพที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผน ดำเนินการ โดยรวมและรายข้อ.....	54
14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายข้อ.....	55
15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายข้อ.....	56
16	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมและรายข้อ.....	57
17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายข้อ.....	58
18	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยรวมและรายข้อ..	59
19	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของ องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายข้อ.....	60
20	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายข้อ.....	61
21	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา ของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายข้อ...	62
22	เปรียบเทียบระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและ รายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ.....	63
23	เปรียบเทียบระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และ รายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษา	64
24	เปรียบเทียบระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและ รายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ.....	65
25	เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

26	เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
27	เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	68
28	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ ประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ.....	69



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งที่อยู่คู่สังคมมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย และการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยความเชื่อที่ว่าการศึกษาช่วยกำหนดทิศทางของชาติ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า (ประไพ เอกอ่อน, 2542) เมื่อพิจารณาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาระดับที่สาม ต่อจากระดับที่สอง คือ มัธยมศึกษา การจัดอุดมศึกษาของไทย มีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อนุปริญาถึงระดับปริญญาตรี โท และเอก การศึกษาระดับนี้ปัจจุบันเป็นทั้งของรัฐและเอกชน ปรึชญาการอุดมศึกษานั้นในอดีตจะมุ่งเฉพาะด้านปัญญาและการปลูกฝังคุณธรรมเป็นแหล่งชุมนุมของผู้เฝ้ากรู้อยากเห็นต้องการหาความจริงที่เป็นสากลและนิรันดร์ (วิจิตร ศรีสอาน, 2518) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระบุว่าภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าว คือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
2. ความท้าทายของโลกยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา
3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษาผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม มีความโปร่งใสและมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล
6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรอง

มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกโดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษา ให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประกอบกับมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการ จำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ เร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน แต่สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหลายมหาวิทยาลัยพบว่า ยังมีปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจในงานด้านการประกันคุณภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉวีวรรณ บุญคุ้ม (2550) ศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แสดงให้เห็นว่าการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ต้องการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพ ซึ่งทำให้เห็นว่าสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งยังมีความเข้าใจในด้านการประกันคุณภาพยังไม่มากพอ นอกจากนี้ผลการศึกษาของ พระมหาสาธิต เมธีจรรยาภรณ์ (2547) ศึกษาปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย พบว่า ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ เป็นปัญหาอันดับแรกของการประกันคุณภาพ ดังนั้น จึงควรเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา แนวคิดและหลักการบริหารคุณภาพอย่างแท้จริง ความร่วมมือจัดตั้งเครือข่ายระหว่างสถาบัน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการลงนามความร่วมมือด้านการประกันคุณภาพระหว่างคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน

การประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา คณะวิชา นักศึกษา และยกระดับตลอดจนพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา ต่อไป

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น นำไปสู่คำถามของผู้วิจัยที่ว่า อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ มีการรับรู้ และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างไร ซึ่งภาระหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องอาศัยการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของอาจารย์ ที่จะช่วยกันขับเคลื่อนให้เกิดการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบ และการดำเนินการ เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษากายนอก บรรลุเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินการ รวมถึงช่วยผลักดันให้สถาบันการศึกษาพัฒนาคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ และการให้ประโยชน์กลับสู่สังคม และชุมชนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. อาจารย์มีระดับการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างไร
2. ระดับการรับรู้และระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะส่วนบุคคลอย่างไร
3. การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์
2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับระดับการรับรู้ และระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์

สมมติฐานการวิจัย

1. อาจารย์ มีการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพในระดับมาก
2. คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ และระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน
3. การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ และการมีส่วนร่วม ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เท่านั้น โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การรับรู้และการมีส่วนร่วม ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 9 องค์ประกอบคุณภาพ) ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) จำนวน 20 ตัวบ่งชี้

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 52 คน และอาจารย์คณะบริหารธุรกิจของวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 82 คน รวม 134 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยกำหนด 12 เดือน คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 – 1 มกราคม 2558

ขอบเขตด้านสถานที่ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และวิทยาลัยราชพฤกษ์ ตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

นิยามศัพท์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายและข้อความเฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะคำต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บทบาทที่ชักจูงใจให้เกิดพฤติกรรมโดยตรง มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษจะทำหน้าที่ควบคุมการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล การศึกษาจากภายใน และภายนอก เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชนได้มั่นใจในคุณภาพการศึกษา โดยมีขั้นตอนดังนี้ การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการสร้างเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการบริหารจัดการโครงการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การ

ปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้วางไว้เพื่อให้งานที่กำหนดเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ การตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง วิธีการในการประเมินโดยอาศัยเครื่องมือในการประเมินผลการปฏิบัติการตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษาและการปรับปรุงแก้ไขการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การนำผลการประเมินปัญหาและข้อขัดขวางของโครงการกิจกรรมการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษา มาปรับปรุงแก้ไขและมีการจัดทำแผนพัฒนา โดยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์จากข้อเสนอแนะหรือผลการประเมินมาปรับใช้ในปัดไป

การรับรู้ หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสของร่างกายกับสิ่งเร้าภายนอกรอบตัวบุคคล โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและการเรียนรู้เป็นเครือข่ายแล้วแสดงออกเป็นความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละบุคคล

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเป้าหมายขององค์กร ในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติ การร่วมตรวจสอบ และการร่วมปรับปรุงแก้ไข

การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการการเรียนรู้ เกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและภาระหน้าที่รับผิดชอบตามองค์ประกอบคุณภาพครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ 1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ 2. การผลิตบัณฑิต 3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4. การวิจัย 5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 7. การบริหารและการจัดการ 8. การเงินและงบประมาณ และ 9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 และตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วยตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน 20 ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2554

การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การเข้าร่วม หรือการมีส่วนเกี่ยวข้องของบุคลากรในสถาบัน ในกระบวนการการประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจรคุณภาพ ดังนี้ การวางแผน การปฏิบัติการ การตรวจสอบการประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานตามองค์ประกอบคุณภาพครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ 1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ 2. การผลิตบัณฑิต 3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4. การวิจัย 5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 7. การบริหารและการจัดการ 8. การเงินและงบประมาณ และ 9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ ของสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา และตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน 20 ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์
2. ได้ทราบความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล กับระดับการรับรู้ และระดับการมีส่วนร่วมของอาจารย์
3. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ด้านการประกันคุณภาพกับการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพของอาจารย์
4. นำไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการตัดสินใจวางแผน ด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และวิทยาลัยราชพฤกษ์



บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการรับรู้และการมีส่วนร่วมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยราชพฤกษ์ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.3 แนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

2.1.1 นิยามของการรับรู้

การรับรู้ (Perception) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ “Percipere” ซึ่ง Per หมายถึง ผ่าน (Through) และ Cipere หมายถึง การนำ (To Take) ถือเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลที่สำคัญ เพราะถ้าปราศจากการรับรู้แล้วจะไม่สามารถมีความจำหรือการเรียนรู้ได้ (บุปผา พวงมาลี, 2542) ดังนั้นการรับรู้จึงเป็นวิธีการที่บุคคลมองโลกที่อยู่รอบ ๆ ตัวของบุคคล ฉะนั้นบุคคล 2 คน อาจมีความคิดต่อตัวกระตุ้นอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่ละบุคคล ทั้ง 2 อาจมีวิธีการยอมรับถึงตัวกระตุ้น (Recognize) การเลือกสรร (Select) การประมวล (Organize) และการตีความ (Interpret) เกี่ยวกับตัวกระตุ้นดังกล่าวไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Schiffman & Kanuk (1991) ที่กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลแต่ละคนมีการเลือก ประมวลและตีความหมายเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมาให้ความหมาย และไดภาพของโลกที่มีเนื้อหา นอกจากนั้น Garrison and Magoon (1972) ให้ความหมายของการรับรู้ไว้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการของสมองตีความ หรือแปลข้อความที่ได้จากการสัมผัส (Sensation) ของร่างกาย (ประสาทสัมผัสต่าง ๆ) กับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า ทำให้เราทราบถึงสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่เราสัมผัสนั้นเป็นอย่างไร มีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร การที่เราจะรับรู้สิ่งเร้าที่มาสัมผัสนั้น จะต้องอาศัยประสบการณ์ของเรา เป็นเครื่องมือช่วยในการตีความหมายหรือแปลความหมาย

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547) นิยามว่า การรับรู้ หมายถึง ขบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทสัมผัสของเราและแปลความหมายอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล

กัญญา สุวรรณแสง (2542) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวของแต่ละบุคคล และการรับรู้เกิดขึ้นกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยการสัมผัส การเห็น การได้ยิน การรู้สึก การได้กลิ่น ซึ่งสิ่งเร้าเหล่านี้จะผ่านทางประสาทสัมผัสแล้วแปลออกมาโดยการอาศัยประสบการณ์เดิม

ณัฐศรุต นนทธี (2544 อ้างถึงใน เปรมมิกา ปลาสุวรรณ, 2549) กล่าวว่า ความหมายของการรับรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ การสัมผัสระหว่างอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย กับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิม ช่วยในการให้ความหมายแห่งการสัมผัสนั้น ๆ

ฉัตยาพร เสมอใจ และ มัทนียา สมมิ (2546) ให้ความหมายของการรับรู้ (Perception) ว่าเป็นกระบวนการที่ผู้บริโภค เลือก จัดการ และแปลความสิ่งที่มากระทบ หรือที่เรียกว่าปัจจัยนำเข้า ในการสร้างภาพที่มีความหมายโดยผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กายสัมผัส และความรู้สึกทางจิตใจ แล้วทำการสรุปและตีความสิ่งสัมผัสนั้น ๆ เพื่อที่จะสร้างภาพในสมองที่มีความหมาย หรือมีความสอดคล้องกับภาพความทรงจำเดิม และส่งผลให้เกิดการกระทำ

ใจชนก ภาค้อต (2555) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การสัมผัสจากการเห็น การได้ยิน การรู้สึก การได้กลิ่น การสัมผัสสิ่งเร้าต่าง ๆ ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 แล้วทำการแปลผลโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล เพื่อให้ความหมายกับสิ่งเร้านั้น ๆ

จากคำนิยามข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ นั้น เกิดจากความคิด การมองของแต่ละบุคคลซึ่งเหตุการณ์เดียวกัน แต่ละคนอาจมีการรับรู้แตกต่างกัน นั้นเป็นเพราะมีการตีความ การแปลผลที่ต่างกันไป หรือแม้กระทั่งในคนคนเดียวเมื่อเวลา หรือสถานการณ์เปลี่ยนไป อาจทำให้การรับรู้แตกต่างกันไป การรับรู้เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือก การจัดระเบียบ และแปลความหมายของสิ่งเร้า ให้กลายเป็นสิ่งที่มีความหมายและมีความสอดคล้องกัน (Schiffman and Kanuk, 2007 อ้างถึงใน ชูชัย สมิทธิไกร, 2553) โดยแต่ละบุคคลอาจจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน แม้ว่า จะอยู่ในสถานการณ์ที่มีสิ่งเร้าเดียวกันก็ตาม เพราะแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความต้องการ ค่านิยม หรือประสบการณ์ กระบวนการรับรู้ของผู้บริโภคเกิดต่อเนื่องจากการเปิดรับสิ่งเร้าและการรู้สึก โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- การเลือกรับรู้ (Perceptual Selection) หรือการที่ผู้บริโภคมีการเลือกว่าจะรับรู้สิ่งเร้าใดบ้าง เพราะในสถานการณ์ทั่วไป บุคคลจะได้รับสิ่งเร้ามากมาย แต่จะเลือกให้ความสนใจกับสิ่งเร้าเพียงไม่กี่อย่าง เช่น การไปซื้อสินค้าในซูเปอร์มาร์เก็ต ผู้บริโภคจะเห็นสินค้าจำนวนมากที่มีความ

แตกต่างกันทั้งในด้านสีสันทัน ขนาด และรูปร่าง รวมทั้งผู้คนจำนวนมาก กลิ่น และเสียงหลากหลาย หรือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้บริโภคจะได้รับสิ่งเร้าที่หลากหลายดังกล่าว แต่ก็เลือกรับรู้เฉพาะสิ่งเร้าที่ตนเองให้ความสนใจและต้องการซื้อเท่านั้น

- การจัดระเบียบการรับรู้ (Perceptual Organization) คือการที่ผู้บริโภคมีการจัดสิ่งเร้าเป็นกลุ่ม และรับรู้สิ่งเร้าเหล่านั้นโดยภาพรวม โดยพยายามจัดกลุ่มสิ่งเร้าให้มีความหมายตามความเข้าใจของตนเอง

- การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการตีความของผู้บริโภคว่าสิ่งเร้าที่สัมผัส นั้นคืออะไร หรือมีความหมายอย่างไร โดยการแปลความหมายนั้นมีลักษณะผสมผสานกันระหว่าง ข้อเท็จจริงที่ได้รับและอารมณ์ความรู้สึกของผู้แปลความหมาย ในบางครั้งถ้าสิ่งเร้าที่บุคคลได้รับอาจมีความคลุมเครือ ในกรณีเช่นนี้บุคคลมักจะมีการแปลความหมายในทางที่ตอบสนองต่อความต้องการ ความคาดหวัง หรือความสนใจของตนเอง การรับรู้ของบุคคลโดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับ 3 ปัจจัยต่อไปนี้

(1) สิ่งเร้าที่บุคคลจะรับรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมแบ่งออกเป็น

(1.1) สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการ ความหิว ความกระหาย ความรู้สึก และความคิด เป็นต้น

(1.2) สิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) เป็นสิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกในร่างกาย ได้แก่ วัตถุสิ่งของต่าง ๆ คน พืช สัตว์ ตลอดจนความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมในสังคม

(2) อวัยวะสัมผัสและความรู้สึกสัมผัสของบุคคล คือ อวัยวะที่มีประสาทสัมผัส ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย ถ้าส่วนใดบกพร่องหรือพิการก็ไม่สามารถรับสิ่งต่าง ๆ ได้

(3) ลักษณะหรือสภาพของบุคคลขณะที่ได้รับรู้ที่สำคัญ คือ ประสพการณ์เดิมและความเอาใจใส่ต่อสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทสัมผัส อย่างไรก็ตาม ความเอาใจใส่ของบุคคลยังขึ้นอยู่กับความพร้อมของสภาพร่างกายของบุคคลในขณะนั้น และขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งเร้าด้วย สมานา บุญหลาย (2550) ได้อธิบายว่าบุคคลรู้สึกในสิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัว เท่ากับว่าความรู้สึกนั้นได้ส่งข้อมูลดิบ (Raw Data) เข้าสู่ประสาททั้ง 5 จากนั้นจะเกิดการตีความในข้อมูลดิบเหล่านั้นแล้ว จึงเกิดการรับรู้หรือจินตภาพ (Perception) ขึ้น ดังนั้นกระบวนการรับรู้จึงเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของการคัดเลือก (Selection) การจัดระเบียบ (Organization) และการตีความ (Interpretation) ข้อมูลต่าง ๆ หรือความรู้สึกต่าง ๆ ของบุคคลบุคคลหนึ่ง

สมานา บุญหลาย (2550) ให้ความหมายของการรับรู้ หมายถึง กระบวนการตีความหมายหรือแปลความจากการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสของร่างกายกับสิ่งเร้าภายนอก รอบตัว

บุคคล โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและการเรียนรู้เป็นเครือข่ายแล้วแสดงออกเป็นความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละบุคคล

วลีรัตน์ ใจสูงเนิน (2551) ให้ความหมายของการรับรู้หมายถึงกระบวนการที่ผ่านการตีความจากการจัดระเบียบข้อมูลต่าง ๆ หรือ การรับรู้ คือ กระบวนการจัดรวบรวมและตีความข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มา หรืออาจกล่าวอย่างง่ายที่สุดว่า การรับรู้ คือการตีความของข้อมูลจากการรู้สึกหรือจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ได้สัมผัส เพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีความสำคัญสำหรับผู้รับรู้

การรับรู้เป็นสิ่งที่ทำให้ปัจเจกบุคคลมีความแตกต่างกัน ไม่มีบุคคลใดที่มีการรับรู้เหมือนกับบุคคลอื่นเลยทีเดียว เพราะเมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าหรือสิ่งที่รับรู้ ก็จะประมวลสิ่งที่ได้รับรู้นั้นขึ้นมาเป็นประสบการณ์ที่มีความหมายเฉพาะตัวดังนั้นจึงสรุปได้ว่า

การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการ การสัมผัส สสารพลังงาน ปรากฏการณ์ ความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ผ่านอวัยวะสัมผัสของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้าออกมาในรูปของความรู้สึก และส่งความรู้สึกผ่านไปยังสมองเพื่อตีความหมาย โดยอาศัยประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยในการตีความและแปลความหมาย ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ต่อจากนั้นสมองจะเก็บบันทึกเป็นประสบการณ์

2.1.2 กระบวนการรับรู้

สุวรี ศิวะแพทย์ (2549) ได้อธิบายกระบวนการรับรู้ ว่าเป็นกระบวนการที่เกิดต่อเนื่องจากการรู้สึก กล่าวคือ เมื่อประสาทรับความรู้สึก ได้รับการกระตุ้นและส่งผ่านข้อมูลนั้นไปยังระบบประสาทที่เกี่ยวข้องเพื่อแปลความซึ่งในส่วนนี้อาจมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในส่วนของการจำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อันส่งผลต่อการรับรู้

เสรี วงษ์มณฑา (2542) กล่าวถึงขั้นตอนของการรับรู้ข่าวสาร มีดังนี้

1. การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง เช่น การชมโฆษณาโดยไม่เปลี่ยนไปชมช่องอื่น เป็นต้น
2. การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือกที่จะตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective Comprehension) ถึงแม้ว่าผู้บริโภคจะตั้งใจรับข่าวสาร แต่มีได้หมายความว่า ข่าวสารนั้นถูกตีความไปในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามามีความเข้าใจตามที่นักการตลาดกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเข้าใจก็จะนำไปสู่ขั้นต่อไป การตีความขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อและประสบการณ์
4. การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการเลือกสรร (Selective Retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคจดจำข้อมูลบางส่วนที่ได้เห็น ได้อ่าน ได้ยิน หลังจากเกิดการเปิดรับและเกิดความเข้าใจแล้ว

จากแนวคิดเรื่องการรับรู้ข่าวสาร การรับรู้ในนโยบายนั้นจะมีขั้นตอนต่าง ๆ เช่นเดียวกับการรับรู้ข่าวสาร คือการเปิดโอกาสรับรู้ข้อมูลที่ได้เลือกสรรหรือนโยบายมาสู่ตนเอง การตั้งใจรับรู้ข้อมูลที่ได้เลือกสรรหรือนโยบายมาสู่ตนเอง การทำความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรรหรือนโยบายที่ได้รับรู้มา และการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรรหรือนโยบายนั้น หรืออีกนัยคือการรับทราบเข้าใจและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติในที่สุด จากที่มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการรับรู้ สามารถสรุปความหมายของการรับรู้ ได้ดังนี้ การรับรู้เป็นกระบวนการตีความหมายที่คาบเกี่ยวกันระหว่างเรื่องความเข้าใจ (Conception) การคิด (Thinking) การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) การตัดสินใจ (Decision) จากสิ่งที่เราสัมผัส เป็นที่รู้จัก ที่เข้าใจ จากสิ่งเร้า โดยใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการแปลความหมาย ได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้ว การรับรู้จะนำไปสู่ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลได้

2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.2.1 นิยามของการมีส่วนร่วม

บุคคลสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้หลายประเด็น เช่น การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมในการพัฒนา ฯลฯ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2547) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยทำการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นความหมายของการมีส่วนร่วม รูปแบบการมีส่วนร่วม กระบวนการมีส่วนร่วมและระดับการมีส่วนร่วม

ยุพาพร รูปงาม (2545) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการ และทิศทางของการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกันจะต้องมีมากจนเกิด ความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ เหตุผลแรกของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมด หรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือในนามกลุ่มนั้นกระทำผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า คือการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

สาโรจน์ กล่อมจิต (2547) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่แสดงออกของบุคคล ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การร่วมปฏิบัติ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมประชุม ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมประชาสัมพันธ์ ร่วม

ชักชวน ร่วมบริจาคเงิน ร่วมออกแรง ร่วมออกวัสดุ รวมถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาภูมิปัญญา การรับรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

องค์การอนามัยโลก และ UNICEF (อ้างถึงใน ปีติ เดิมสมบูรณ์, 2550) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม ที่สอดคล้องกันว่า คือ การที่กลุ่มของประชาชนก่อให้เกิดการรวมตัวที่สามารถจะกระทำการตัดสินใจใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่กระทำในกลุ่ม

ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์ (2551) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นผลจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ ที่จะเข้าร่วมกับปฏิบัติการนั้น โดยจะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่ม หรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กร

สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์ (2551) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มตัดสินใจในการปฏิบัติงานและการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวบุคลากรเอง

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการท่านอื่นได้ให้ความหมายไว้อีกมากมาย ดังเช่น วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2554) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคลากรภายในองค์กรภายใต้ความเกี่ยวข้องทางจิตใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรในระดับต่างๆ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการ

ใจชนก ภาคอัฐ (2555) นิยามการมีส่วนร่วม ว่าหมายถึง กระบวนการที่บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมพัฒนา ในกระบวนการด้วยตนเอง อย่างเห็นพ้องต้องกัน

จากการให้ความหมายของการมีส่วนร่วมในหลายมิติ สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเป้าหมายขององค์กร ในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติ การร่วมตรวจสอบ และการร่วมปรับปรุงแก้ไข โดยใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบร่วมกัน

2.2.2 รูปแบบการมีส่วนร่วม

Chapin (1979, อ้างถึงใน ณพวรรณ์ธรรม์ เสมสันต์, 2550) ได้ทำการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมและได้แบ่งแบบของการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance at Meeting)
2. การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial Contribution)
3. การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership on committees)
4. การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (Position of Leadership)

นอกจากนี้ Cohen and Uphoff (1977) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

- 1.1 ริเริ่มตัดสินใจ
- 1.2 ดำเนินการตัดสินใจ
- 1.3 ตัดสินใจปฏิบัติการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ซึ่งประกอบไปด้วยการสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคมหรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

อีกทั้ง องค์การสหประชาชาติ (อ้างถึงใน ปิติ เดิมสมบูรณ์, 2550) ได้รวบรวมรูปแบบของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเป็นไปเองซึ่งเป็นไปโดยการอาสาสมัครหรือการรวมตัวกันขึ้นเองเพื่อแก้ปัญหาของตนเอง โดยเน้นการกระทำที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภายนอกซึ่งมีรูปแบบที่เป็นเป้าหมาย

2. การมีส่วนร่วมแบบชักนำซึ่งเป็นการเข้าร่วมโดยต้องการความเห็นชอบหรือสนับสนุนโดยรัฐบาลซึ่งเป็นรูปแบบโดยทั่วไปของประเทศที่กำลังพัฒนา

3. การมีส่วนร่วมแบบบังคับซึ่งเป็นผู้มีส่วนร่วมภายใต้การดำเนินนโยบายของรัฐบาล ภายใต้การจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือโดยการบังคับโดยตรง รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ผู้กระทำได้รับผลทันที แต่จะไม่ได้ผลในระยะยาวและจะมีผลเสียที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในที่สุด

2.2.3 กระบวนการมีส่วนร่วม

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และฉวีลวดิ บุรีกุล (2550) ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการการมีส่วนร่วมเป็น 4 ขั้นตอน กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 มีส่วนร่วมในการวางแผน ประกอบด้วย การรับรู้ เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนกิจกรรม

ขั้นที่ 2 มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ/ดำเนินการ ประกอบด้วย การเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ และการตัดสินใจ

ขั้นที่ 3 มีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ เป็นการมีส่วนร่วมในการจัดสรรประโยชน์หรือผลของกิจกรรมหรือผลของการตัดสินใจที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 4 มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะประเมินประสิทธิผลของโครงการกิจกรรมต่าง ๆ และพิจารณาวิธีการที่จะดำเนินการต่อเนื่องต่อไป ประชาชนจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการคิดเกณฑ์ในการประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย ซึ่งผลของกระบวนการประเมินนี้ จะกลายเป็นปัจจัยนำเข้าในกระบวนการมีส่วนร่วมขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนของการวางแผนต่อไป

2.2.4 ระดับการมีส่วนร่วม

โดยหลักการระดับการมีส่วนร่วมขึ้นอยู่กับว่าจะมีส่วนร่วมในเรื่องประเภทใดหรือขั้นตอนใด แต่หลักการใหญ่อาจแบ่งเป็น 5 ระดับ นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) ได้จัดระดับการมีส่วนร่วมดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน เช่น การให้ข้อมูลการเจ็บป่วยของตนเองแก่แพทย์ (แต่แพทย์ต้องรับฟังด้วย) ถ้าไม่ร่วมให้ข้อมูลที่แท้จริงหรือแพทย์ไม่รับฟังจริงก็อาจรักษาไม่ได้ผลดี

2. การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูล – ข่าวสาร เช่น การร่วมรับรู้ข้อมูลของตนจากแพทย์เพื่อจะเป็นแนวทางตัดสินใจให้ดีขึ้น เพราะสิ่งที่แพทย์รู้เกี่ยวกับตนนั้นตนเองอาจไม่รู้

3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (Co - decision) โดยเฉพาะเกี่ยวกับโครงการที่ตนจะมีส่วนได้เสียด้วย โดยแบ่งเป็น 3 กรณี แล้วแต่กิจกรรมนั้นตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้

3.1 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ เช่น ก่อนเริ่มทำโครงการจะตัดสินใจว่าโครงการควรทำขนาดใด ทำกิจกรรมอะไรบ้าง เป็นต้น ผู้อื่นมีส่วนร่วมน้อย

3.2 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันและจะตัดสินใจว่าจะเริ่มโครงการนั้นหรือไม่

3.3 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ เช่น เมื่อเป็นผู้รับประโยชน์กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ควรเป็นผู้มีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่า เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงาน เช่น ร่วมสร้างถนนในชนบท

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ ไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือด้านอื่น ๆ

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และ ถวิลวดี บุรีกุล (2550) กล่าวว่าวิธีการแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ อาทิ การแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจากระดับต่ำสุดไปหาระดับสูงสุด ออกเป็นระดับต่าง ๆ และจำนวนประชาชนที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับจะเป็นปฏิภาคกับระดับของการมีส่วนร่วม กล่าวคือถ้าระดับการมีส่วนร่วมต่ำจำนวนประชาชนที่เกี่ยวข้องจะมากและยิ่งระดับการมีส่วนร่วมสูงขึ้นเพียงใด จำนวนประชาชนก็จะลดลงตามลำดับการแบ่งระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเรียงตามลำดับจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ได้แก่

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดของการติดต่อ สื่อสารระหว่างผู้วางแผนโครงการ แต่ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องใดๆ วิธีการให้ข้อมูลอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการและการกระทำของหนังสือพิมพ์ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันมิให้รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจดุลยพินิจในการให้หรือไม่ให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ประชาชน ต้องมีข้อกำหนดให้รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องกระทำและกระทำอย่างทั่วถึงด้วย ยกเว้นข้อมูลบางประเภท เช่น เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เป็นต้น อนึ่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ประชาชนควรได้รับต้องเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้องประชาชนได้รับทราบในเวลาที่เหมาะสมถูกต้องหรือทันเหตุการณ์ มีปริมาณของข้อมูลที่เพียงพอที่จะเข้าใจได้และมีภาษาที่เข้าใจได้ง่ายด้วย ตลอดจนมีช่องทางการเข้าถึงไม่ยุ่งยากและฟรีหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นสูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ ผู้วางแผนโครงการเชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น และกระตุ้นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการริเริ่มโครงการต่าง ๆ และการบรรยายให้ประชาชนฟังเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ แล้วขอความคิดเห็นจากผู้ฟัง เป็นต้น

3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับชั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างผู้วางแผนโครงการและประชาชน เพื่อประเมินความก้าวหน้าหรือประเด็นหรือข้อสงสัยต่าง ๆ เช่น การจัดประชุม การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมโครงการและผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมาะสมที่จะใช้สำหรับการพิจารณาในประเด็นที่ยุ่งยาก

ซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องการใช้อนุญาตตุลาการ เพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งและการเจรจาเพื่อหาทางประนีประนอมกัน เป็นต้น

5. ระดับการร่วมปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่สูงถัดจากระดับการวางแผนร่วมกัน คือเป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการกับประชาชนในพื้นที่ร่วมกันดำเนินโครงการเป็นขั้นตอนไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชนเพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด เช่น การลงประชามติ

ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงถือเป็นตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาครั้งนี้ภายใต้สมมติฐานของการวิจัยในประเด็น การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์และในขณะเดียวกันการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายในดังกล่าว ยังมีความสัมพันธ์กับแปรอื่น คือ การรับรู้ที่มีต่อระบบคุณภาพภายในอีกด้วย ตามข้อค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาข้างต้น

2.3 แนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA

วีรวิทย์ เลิศไทยตระกูล (2554) กล่าวถึงปรัชญา วงจร PDCA ว่า Dr. William Edwards Deming ได้พัฒนางจร PDCA ขึ้นมาจากแนวคิดของ Dr. W.A. Shewhart นักควบคุมกระบวนการเชิงสถิติ ที่ Bell Laboratories ในสหรัฐอเมริกาที่ได้นำเสนอในหนังสือ Statistical Method from the Viewpoint of Quality Control (1930) ในระยะแรกรู้จัก วงจร PDCA ในนาม Shewhart Cycle จากนั้น Dr. William Edwards Deming ได้นำไปพัฒนาปรับใช้ในการควบคุมคุณภาพในวงการอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น จึงมีชื่อเรียกว่า Deming Cycle (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552) เริ่มแรกวงจร PDCA เน้นถึงความสัมพันธ์ของ 4 ฝ่ายในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพ และความพึงพอใจของลูกค้า ได้แก่ ฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย และฝ่ายวิจัย ความสัมพันธ์ทั้ง 4 ฝ่ายจะต้องดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยให้ถือว่าคุณภาพต้องมาก่อนสิ่งใด (ศุภชัย อาชีวะระงับโรค, 2547 อ้างถึงใน วีรวิทย์ เลิศไทยตระกูล, 2554) ต่อมาแนวคิดเกี่ยวกับ Deming Cycle ได้ถูกดัดแปลงให้เข้ากับวงจรการบริหารงาน คือขั้นตอน การวางแผน (Plan) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Do) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act)

2.3.1 โครงสร้างของวงจร PDCA

ชนิกานต์ เจียรสูตร (2551) กล่าวว่า ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของวงจร PDCA ประกอบด้วย "การวางแผน" อย่างรอบคอบ เพื่อ "การปฏิบัติ" อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง

"ตรวจสอบ" ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิภาพที่สุด ก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัตถุดิบ ชั่วโมงการทำงาน เงิน เวลา ฯลฯ โดยสรุปแล้ว การวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้อย่างไรที่จะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้

เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้ อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

กล่าวคือการรับรู้และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ตามวงจร PDCA เป็นการยึดหลักการตามขั้นตอน การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (DO) การตรวจสอบ (Check) และการดำเนินงานให้เหมาะสม (Act) โดยปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินและองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน คือ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ และ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ รายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ มีหลักการ คือ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับ ปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตาม หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้ว ให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีหลักการคือ พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ใน วิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการ ของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นพันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่ กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการ บริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกสถาบัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ (ข) คณาจารย์และ

ระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา มีหลักการคือ การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนา นักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย มีหลักการคือ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม มีหลักการคือ การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคม โดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา

วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีหลักการคือ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดี

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ มีหลักการคือ สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีหลักการคือ การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้อาจมาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่าง ๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ มีหลักการคือ ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.4.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาได้มีนักวิชาการให้ความหมายและคำนิยามในหลายความหมาย ดังนี้

วันชัย ศิริชนะ (2537) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงซึ่งคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยรวมทั้งนี้รวมถึงกระบวนการหรือกลไกใด ๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันอุดมศึกษาเองหรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2540) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการให้การศึกษาจะได้คุณภาพดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ ไคเยอร์ (Cryer, 1993 อ้างถึงใน สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพ เป็นแผนงานและปฏิบัติการทั้งหลายที่เป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการให้การศึกษาจะสนองต่อคุณภาพที่กำหนด

อุทุมพร จามรมาน (2541) การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบภายใน และจากภายนอกแล้วตัดสินตามเกณฑ์

ทบวงมหาวิทยาลัย (2545) กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่จำเป็นต้องดำเนินงานเพื่อประกันว่าคุณภาพการศึกษาได้รับการรักษาไว้และส่งเสริมเพิ่มพูน และเกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2543) ที่กล่าวว่า “การประกันคุณภาพ” หมายถึง การระบุนิยามชัดเจนในวัตถุประสงค์และเป้าหมายตลอดจนวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ

จำรัส นองมาก (2546) ได้ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา คือ การมุ่งจะทำงานที่รับผิดชอบอยู่ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ใครรับผิดชอบอะไรก็ต้องมุ่งพัฒนางานนั้นให้ดีขึ้น การประกันคุณภาพที่ถูกต้องจึงมีผลแต่ในทางพัฒนา ทั้งกระบวนการทำงานและผลสัมฤทธิ์ในงานนั้น

ยุวดี อินทร์ไทร (2549) เสนอว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพอย่างมีระบบ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าคุณภาพการศึกษาได้รับการรักษาหรือได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมเพิ่มพูนเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์

วิชัย วงศ์ทอง และคณะ (2555) ให้ความหมาย การประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ประกอบขึ้นเป็นระบบที่มีกลไกในการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) โดยการสร้างระบบกลไก และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ตรวจสอบว่า มี หรือ ไม่มี ทำ หรือ ไม่ทำ การตรวจประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ตรวจประเมินเชิงคุณภาพว่าดี หรือ ไม่ดี ระดับคุณภาพของตัวชี้วัดว่าอยู่ระดับใด การรับรองคุณภาพ (Quality Accreditation) ภายหลังการตรวจสอบประเมินคุณภาพ สรุปผลว่า รับรอง หรือ ไม่รับรองผ่าน หรือ ไม่ผ่าน เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนมั่นใจได้ว่าสถาบันนั้น ๆ สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานตามที่กำหนด และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ปรารธนา อังคประสาธชัย (2555) ได้นิยามความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึง การดำเนินกิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่วางไว้ โดยมีการวางแผน (Plan) การดำเนินงาน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงพัฒนา (Act) ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นใจในการผลิตบัณฑิต และตอบสนองความต้องการทางการศึกษาทุกด้านที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่กำหนด

มาลี คำคง และคณะ (2556) กำหนดความหมายของ การประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ว่า ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ 1) ระบบการจัดการให้บัณฑิตมีคุณภาพ 2) เครื่องมือหรือเข้มทิศการทำงาน 3) เส้นทางสู่เป้าหมายให้ผลงานดี มีมาตรฐาน และ 4) หัวใจของสถาบันการศึกษา

จากความหมายและนิยามของการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษา คือ ระบบที่มีกระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบ โดยมีการวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ และการปรับปรุงพัฒนาซึ่งก่อให้เกิดความมั่นใจในการผลิตบัณฑิต และตอบสนองความต้องการทางการศึกษาทุกด้านที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่กำหนด

2.4.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ระบุว่าภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
2. ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
4. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
7. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9. กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นอย่างยิ่งนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน
2. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล
3. เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด
5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2.4.3 ประเภทของการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า สมศ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของ สมศ. เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบัน และคณะวิชา แต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก เช่น วิทยาเขต หรือศูนย์ หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง การประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกสถานที่ตั้งหลักทั้งหมด นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือกตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิด หรือการให้โทษ – ให้โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence – based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลายหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

2.4.4 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.4.5 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนว

ปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

2.4.5.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

1) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้

3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

2.4.5.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

4) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ทั้งนี้ ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.4.5.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

ต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

2.4.5.4 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบ คุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

2.4.6 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

2.4.6.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2.4.6.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือมาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้น ๆ ได้ทั้งหมด เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งกำหนด

โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

2.4.6.3 กลไกการประกันคุณภาพ ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

2.4.6.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้อง ตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชาและสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมินตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

2.4.7 แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.)

การพัฒนาตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหลักเกณฑ์สำคัญ 6 ประการ คือ 1) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 2) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษาของชาติมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

แห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา 3) ตัวบ่งชี้ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต หรือผลลัพธ์โดยตัวบ่งชี้ผลผลิต และผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ. พัฒนขึ้น และตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยง และความเป็นเอกภาพภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและ เพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ. 4) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และ ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

2.4.8 แนวคิดและหลักการในการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีแนวคิดและหลักการในการประเมินคุณภาพภายนอกตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตาม โดยมีระบบการประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

- 1) ประเมินอิงเกณฑ์ตามจุดเน้นของสถานศึกษา
- 2) ประเมินจากผลการจัดการศึกษาเป็นหลัก ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดย ให้น้ำหนักร้อยละ 75
- 3) ประเมินในเชิงกระบวนการ โดยให้น้ำหนักร้อยละ 25 เพื่อให้ความสำคัญกับสภาพสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเครื่องมืออุปกรณ์ คุณภาพและความพร้อมของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการประกันคุณภาพภายใน
- 4) ประเมินโดยวิธีการและข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยพิชญพิจารณา (Peer Review)
- 5) ประเมิน โดยการยืนยัน รายงานการประเมินตนเองที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพื่อกระตุ้นให้การประกันคุณภาพภายในมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น
- 6) ลดจำนวนมาตรฐานและจำนวนตัวบ่งชี้โดยถ่ายโอนมาตรฐานและตัวบ่งชี้เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าและกระบวนการให้อยู่ในระบบการประกันคุณภาพภายใน

2.4.9 หลักการพัฒนาตัวบ่งชี้

- 1) กำหนดตัวบ่งชี้ที่มุ่งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ มากกว่าปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ

- 2) คำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานศึกษา
- 3) เน้นตัวบ่งชี้ทั้งคุณภาพและปริมาณ ทั้งเชิงบวกและลบ
- 4) ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัย ข้อจำกัด ตลอดจนวัฒนธรรม และความเป็นไทย
- 5) ให้ความสำคัญพื้นฐานเท่าที่จำเป็น แต่ยังคงอำนาจจำแนก โดยเพิ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม
- 6) คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

2.4.10 หลักเกณฑ์การกำหนดตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 38 ซึ่งกำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ ในเรื่องต่อไปนี้ คือ 1) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และ 2) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 4) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาด้านการรับรู้และการมีส่วนร่วม

ดวงใจ ขุนฉนวนฉ่ำ (2546) ทำการศึกษา เรื่องการมีส่วนร่วมของข้าราชการต่อการปฏิรูประบบราชการศึกษา กรณีสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความรู้ความเข้าใจการมีส่วนร่วมของข้าราชการที่มีต่อการปฏิรูประบบราชการ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม และแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในหน่วยงานงาน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการสำนักปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ตั้งแต่ระดับ 1 ถึง 10 จำนวน 156 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจต่อการปฏิรูประบบบริการอยู่ในระดับสูง และมีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิรูประบบราชการอยู่ในระดับต่ำ โดยพิจารณาประเด็นการเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิรูประบบราชการ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการยอมรับแนวคิดในการปฏิรูปอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ด้านการริเริ่มและพัฒนาตนเอง และด้านการได้รับผลกระทบและผลประโยชน์ สำหรับด้านที่อยู่ในระดับต่ำมาก คือ ด้านการร่วมดำเนินการ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อแนวทางในการ

การสร้างการมีส่วนร่วม ผู้บริหารระดับสูงต้องมีนโยบายและทิศทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมที่จริงจัง ชัดเจน ให้โอกาสผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีส่วนได้รับผลกระทบร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้ง ดำเนินการใด ๆ ต้องเป็นไปโดยเปิดเผย มีการจัดการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับกับการบริหารจัดการ ภาครัฐยุคใหม่ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานร่วมกัน และมีระบบการติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานที่สะท้อนถึงผลการประเมินที่แท้จริง เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมี ส่วนร่วม พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ระยะเวลาการรับรู้ และความเข้าใจมีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอายุราชการมีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ปิติ เดิมสมบุรณ์ (2550) ศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วม และศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการมี ส่วนร่วมในการป้องกันการกระทำผิดต่อทรัพย์สินของเอกชนในธุรกิจพลอย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ประกอบ อาชีพในธุรกิจพลอย 100 ในจังหวัดจันทบุรีจำนวน 400 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-Way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันการทำความผิดต่อทรัพย์สิน ของภาคเอกชนในธุรกิจพลอย ทุกด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการคิดหาปัญหาและสาเหตุ การมีส่วน ร่วมในการริเริ่มตัดสินใจกำหนดกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะและปรับปรุง อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมใน การป้องกันการทำความผิดต่อทรัพย์สิน ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า สถานภาพทางสังคม ลักษณะที่ทำงานเป็นร้านค้า การได้รับการฝึกอบรมในการป้องกันการกระทำผิดต่อทรัพย์สิน ช่อง ทางการรับสารผ่านทางหนังสือพิมพ์ รับข่าวสารทางตำรวจ และความสนใจในการรับข่าวสาร มี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการกระทำผิดต่อทรัพย์สินในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาความแตกต่างด้านเนื้อหาของการมีส่วนร่วม พบว่าระยะเวลาในการประกอบอาชีพ การ ได้รับการฝึกอบรม การรับข่าวสารผ่านทางตำรวจ และความสนใจในการรับรู้ข่าวสารส่งผลต่อการมี ส่วนร่วมในเชิงเนื้อหาและทางสถิติ

วลีรัตน์ ใจสูงเนิน (2551) ศึกษาการรับรู้และการใช้บริการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของ ประชาชน : กรณีศึกษาอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการ รับรู้สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าของประชาชน โดยทำการศึกษาในประชาชนผู้มีสิทธิดังกล่าว จำนวนทั้งสิ้น 392 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนประชากรแต่ละตำบล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.10 มีการรับรู้สิทธิตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 ทราบดีถึงการยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียมและสามารถรับบริการตามสิทธิหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้าได้เช่นเดิม เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับการ

ใช้บริการตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ไม่เคยประสบปัญหาและไม่เคยมีปัญหาจากการใช้บริการ นอกจากนี้ยังทราบถึงการเปลี่ยนหน่วยบริการประจำตามข้อกำหนดของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ แต่อย่างไรก็ตามการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิบางประการของประชาชนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 60 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าสามารถทำได้หรือไม่ ได้แก่ จำนวนครั้งของการเปลี่ยนหน่วยบริการประจำปี การขอรับเงินชดเชยกรณีได้รับความเสียหาย หมายเลขโทรศัพท์สายด่วนสำหรับสอบถามหรือร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาเนื่องจากการใช้บริการ การขอความช่วยเหลือทางโทรศัพท์เรียกรถพยาบาลกรณีเกิดอุบัติเหตุเจ็บป่วยฉุกเฉิน การรักษาแม่เรื้อรัง การล้างไต และการรับยาตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้ส่วนตัว (เฉลี่ยต่อเดือน) และเขตที่พักอาศัยในปัจจุบันของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการรับรู้สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ และการประชาสัมพันธ์ตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าบางประการของประชาชนไม่ถูกต้อง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อลดความเข้าใจผิดหรือคลาดเคลื่อนของผู้รับบริการ ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการฟ้องร้องและร้องเรียนปัญหาเนื่องจากการรับบริการตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้ เพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้รับประโยชน์สูงสุด

การศึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

บุญมี วรบุญญากรณ์ โนใจ และ อัมพร ยานะ (2553) ศึกษาความรู้ การรับรู้ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลพระบรมราชชนนีสุนทรียะ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีการรับรู้ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน โดยนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน การรับรู้ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษายาบาลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

สุพันธ์ จูมสิมา (2553) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. รอบสอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. รอบสอง (พ.ศ. 2549 - 2553) จำนวน 32 แห่ง ผลการศึกษาวิจัยพบว่า (1) สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ใน

ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ 1) การวางแผนปฏิบัติงาน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การปรับปรุงและพัฒนา และ 4) การตรวจสอบหรือการประเมิน (2) ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีปัญหายุ่งในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยน้อยไปหามากคือ 1) การวางแผนปฏิบัติงาน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การปรับปรุงและพัฒนา และ 4) การตรวจสอบหรือการประเมิน และ (3) สภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และตำแหน่งในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สุติพร ฉันทเฉลิมพงศ์ (2553) ทำการศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากรสังกัดหน่วยงานคณะ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ และมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตาม สถานภาพด้านอายุงาน ตำแหน่งงาน จำนวนครั้งที่อบรมแตกต่างกันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับปัญหา อุปสรรคในการรับรู้ และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 9 ด้าน คือ 1) ด้านระบบข้อมูล 2) ด้านการประเมินและติดตามผล 3) ด้านความร่วมมือ 4) ด้านกรรมการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 5) ด้านการประสานงาน 6) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร 7) ด้านความรู้ความเข้าใจ 8) ด้านอุปกรณ์ 9) ด้านสถานที่ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของบุคลากรสังกัดหน่วยงานคณะ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

เมธิณี เกตวาทิมাত্র (2553) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การรับรู้ และการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ การรับรู้ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และเปรียบเทียบโดยจำแนกระดับชั้นปี และระดับของการได้รับข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 210 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา แบบสอบถามการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยายและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้เท่ากับ 11.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 คะแนน ($\bar{X} = 11.32$, S.D. = 1.61) การรับรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.66

คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.31 คะแนน ($\bar{X} = 19.66$, S.D. = 3.31) และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 คะแนน ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.57) โดยรวมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้และการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ระดับการได้รับข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อย่างไรก็ตาม พบว่าความแตกต่างของระดับชั้นปีและระดับของการได้รับข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้

วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2554) ได้ทำการศึกษา อิทธิพลของการรับรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพภายในของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และประสิทธิภาพการดำเนินงาน บุคลากรสายสนับสนุน โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ด้วยวิธีนำเข้า พบว่า ระดับการรับรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วม ภาพรวม อยู่ในระดับมาก และระดับการดำเนินงานหรือประสิทธิภาพการดำเนินงานของกลุ่มตัวอย่าง ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรทุกตัวที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก ผลการวิเคราะห์อิทธิพล พบว่า การรับรู้ด้านการทำความเข้าใจ ทักษะคิด ด้านความเข้าใจและความรู้สึก มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม การรับรู้ด้านการรับทราบและทักษะคิดด้านพฤติกรรมมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมด้านการสนับสนุนข้อมูลและด้านการติดตามประเมินผลมีอิทธิพลในทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของของอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้ และระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการศึกษานี้ผู้วิจัยได้กำหนด วิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้คือ อาจารย์ที่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 52 คน (คณะวิทยาการจัดการ, 2557: ออนไลน์) และอาจารย์ที่สังกัดคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 82 คน (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา, 2556) ในปีการศึกษา 2556 รวม 134 คน

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปรของการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
 - 1.2 ระดับการศึกษาสูงสุด ได้แก่ ระดับปริญญาโทหรือต่ำกว่า ระดับปริญญาเอก และอื่น ๆ
 - 1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ อาจารย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์, รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

1.4 อายุงาน โดยระบุเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติงาน

2. ตัวแปรตาม คือ การรับรู้และการมีส่วนร่วม ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 9 องค์ประกอบคุณภาพ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในส่วนของ ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 จะเป็นคำถามปลายปิด เป็นการตั้งคำถามโดยมีการกำหนดตัวเลือกต่าง ๆ เอาไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจากตัวเลือกที่กำหนดไว้เท่านั้นในส่วนที่ 4 จะเป็นคำถามปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามปลายปิด โดยคำตอบเป็นชนิดเลือกรายการ (Check-list) 3 ข้อคำถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะเลือกคำตอบที่มีคุณสมบัติตรงกับตัวผู้ตอบแบบสอบถามเองเพียง 1 คำตอบจาก 1 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และคำถามปลายเปิด 1 ข้อคำถาม โดยสอบถามเกี่ยวกับ อายุงาน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของประชากร จำนวน 27 ข้อคำถาม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert, 1967) เป็นมาตรวัด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจะแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับการรับรู้
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ได้แล้ว ใช้คะแนนเฉลี่ยของประชากรแบ่งระดับการรับรู้ของประชากรออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชากร จำนวน 47 ข้อคำถาม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท เป็นมาตรวัด สำหรับการแปลความหมายการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาผู้วิจัย มีเกณฑ์การพิจารณา ความกว้างของแต่ละชั้น ดังนี้

$$\text{พิสัย (Range)} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

ความกว้างแต่ละชั้นเท่ากับ 0.80 ดังนั้น การวัดระดับการรับรู้การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 แปลความว่า มีระดับการรับรู้/การมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 แปลความว่า มีระดับการรับรู้/การมีส่วนร่วมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 แปลความว่า มีระดับการรับรู้/การมีส่วนร่วมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แปลความว่า มีระดับการรับรู้/การมีส่วนร่วมมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แปลความว่า มีระดับการรับรู้/การมีส่วนร่วมมากที่สุด

ส่วนที่ 4 จะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

3.4 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามมีลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาตำรา บทความ หลักการทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขต ของการศึกษา และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เพื่อให้การกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบสอบถามมีความชัดเจนตามความมุ่งหมายของการศึกษายิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามดังนั้นการหาคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อให้แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีความสมบูรณ์และเที่ยงตรง โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวทางจากแบบสอบถามที่มีผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาไว้แล้ว โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับประชากรจำนวน 10 คนเพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) พร้อมทั้งปรับปรุงข้อผิดพลาดเพื่อที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป ซึ่งผลการทดสอบก็พบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในระดับดี (ค่า Cronbach's Alpha Coefficient = 0.88)

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม มาทำการปรับปรุง เพื่อให้เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 5 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงในครั้งแรกมาทำการหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยนี้หรือไม่ และนำมาปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นได้ดำเนินการขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 หลังจากผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องในเชิงเนื้อหาเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยยังทำการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมืออีกครั้ง โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรจำนวน 20 คน เพื่อหาข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นหลังจากที่ดำเนินการแก้ไขส่วนที่บกพร่องแล้ว และนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบความเชื่อมั่น โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่าค่าความเชื่อมั่นระดับดี (ค่า Cronbach's alpha Coefficient = 0.93) จึงนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 7 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับประชากร

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ รวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยให้ประชากรตอบด้วยตนเอง โดยสามารถรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามหลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 103 ชุด รูปแบบของแบบสอบถามในส่วนที่ 1 เป็นคำถามแบบปลายปิด 3 ข้อคำถาม และคำถามปลายเปิด 1 ข้อคำถาม ส่วนที่ 2 ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท จำนวน 27 ข้อคำถาม และส่วนที่ 3 ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท จำนวน 47 ข้อคำถาม ในส่วนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งการนำเสนอและแปลผลจากแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำอธิบาย

แบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้และการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้โดยใช้ สเกลของลิเคิร์ท สำหรับการกระจายตัวของข้อมูล พิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000 – 0.999 หมายถึง มีการกระจายของข้อมูลน้อย

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.000 ขึ้นไป หมายถึง มีการกระจายของข้อมูลมาก

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผู้วิจัยกำหนดระดับการแปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ ดังนี้

- 0.10 - 0.29 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย
- 0.30 - 0.49 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
- 0.50 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

ค่าสหสัมพันธ์ติดลบ หมายถึง มีความสัมพันธ์กันทางตรงกันข้าม

แบบสอบถามส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ พร้อมคำอธิบาย



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยราชพฤกษ์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้จำนวน 103 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้คือ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์คณะบริหารธุรกิจของวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร จำแนกเป็น เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุงาน (N = 103)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	34	33.00
2. หญิง	69	67.00
รวม	103	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
1. ระดับปริญญาโท	92	89.30
2. ระดับปริญญาเอก	11	10.70
รวม	103	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ		
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	13.60
2. อาจารย์	89	86.40
รวม	103	100.00
	μ	σ
อายุงาน	5.25	4.791

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร พบว่าเป็น เพศหญิง มากกว่าเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นผลต่างร้อยละ 34.00 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท ร้อยละ 89.30 รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 10.70 สำหรับตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 86.40 และอายุงานพบว่า อาจารย์มีอายุงานเฉลี่ย 5.25 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.79 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ด้านการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปราภฏผลดังนี้

1) การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ภาพรวมตามองค์ประกอบคุณภาพ (N = 103)

การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	4.11	.760	มาก	2
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	4.13	.676	มาก	1
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	3.94	.936	มาก	6
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	4.03	.600	มาก	5
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.89	.745	มาก	8
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	4.10	.676	มาก	3
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	3.91	.712	มาก	7
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	3.83	.772	มาก	9
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.06	.790	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.00	.601	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.00$, $\sigma=.601$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.13$, $\sigma=.676$) รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ($\mu=4.11$, $\sigma=.760$) องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ($\mu=4.10$, $\sigma=.676$) และองค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ($\mu=4.06$, $\sigma=.790$) ตามลำดับ

โดยการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.83$, $\sigma=.676$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการโดยรวม และรายข้อ (N = 103)

องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้	4.01	.760	มาก	4
2. ต้นสังกัดมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนทราบ	4.13	.737	มาก	3
3. ท่านได้รับรู้ถึง ประชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย	4.17	.720	มาก	1
4. ท่านได้รับรู้ถึง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.14	.864	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.11	.678	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.11$, $\sigma=.678$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง ประชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu=4.17$, $\sigma=.720$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($\mu=4.14$, $\sigma=.864$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามต้นสังกัดมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนทราบ ($\mu=4.13$, $\sigma=.737$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=4.01$, $\sigma=.760$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านได้รับรู้ถึง ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.03	.760	มาก	3
2. ท่านได้รับรู้ระบบการพัฒนาอาจารย์ (ด้านเทคนิค การสอน ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการใช้ สื่อการสอน) และบุคลากรสายสนับสนุน	4.02	.960	มาก	4
3. ท่านได้รับรู้ คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการ ของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน	4.22	.699	มากที่สุด	2
4. ท่านได้รับรู้ว่า ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา โทต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	4.23	.854	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.13	.676	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.13$, $\sigma=.676$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อคำถาม และระดับมาก จำนวน 2 ข้อคำถาม โดยข้อคำถามท่านได้รับรู้ว่า ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.23$, $\sigma=.854$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านได้รับรู้คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน ($\mu=4.22$, $\sigma=.699$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu=4.03$, $\sigma=.760$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ระบบการพัฒนาอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ($\mu=4.02$, $\sigma=.960$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการให้นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	3.91	.991	มาก	2
2. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งการจัดโดยสถาบันและ/หรือโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.96	.939	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.94	.936	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = .936$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งการจัดโดยสถาบันและ/หรือโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.96$, $\sigma = .939$) มากกว่า ข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดบริการให้นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ($\mu = 3.91$, $\sigma = .991$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้ว่ มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบ และกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถ ดำเนินการได้ตามแผน จึงจะก่อให้เกิดงานวิจัยที่มี คุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.10	.693	มาก	1
2. ท่านรับทราบ เกณฑ์การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาของ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการคำนวณระดับ คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน	4.04	.766	มาก	2
3. ท่านรับรู้ถึง ความแตกต่างระหว่าง บทความวิชาการ ตำรา และหนังสือ	4.03	.747	มาก	3
4. ท่านรับรู้ถึงความสำคัญของการตีพิมพ์/เผยแพร่ ผลงานวิชาการ	3.97	.798	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.03	.600	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $\sigma = .600$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านรับรู้ว่ มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน จึงจะก่อให้เกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.10$, $\sigma = .693$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านรับทราบ เกณฑ์การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการคำนวณระดับคะแนนตามเกณฑ์การประเมิน ($\mu = 4.04$, $\sigma = .766$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านรับรู้ถึง ความแตกต่างระหว่าง บทความวิชาการ ตำรา และหนังสือ ($\mu = 4.03$, $\sigma = .747$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านรับรู้ถึงความสำคัญของการตีพิมพ์/เผยแพร่ ผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .798$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัย ชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยเห็นผลชัดเจน	3.82	.825	มาก	3
2. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ชุมชนรอบข้างมีความเข้มแข็งและมีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	3.75	.871	มาก	4
3. คณะให้ความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	3.90	.858	มาก	2
4. ท่านรับรู้ว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาการวิจัย	4.10	.823	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.89	.745	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = .745$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านรับรู้ว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.10$, $\sigma = .823$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามคณะให้ความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ ($\mu = 3.90$, $\sigma = .858$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัย ชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยเห็นผลชัดเจน ($\mu = 3.82$, $\sigma = .825$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามมหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ชุมชนรอบข้างมีความเข้มแข็งและมีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.75$, $\sigma = .871$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการจัดพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	4.05	.809	มาก	3
2. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างประโยชน์ และคุณค่าต่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	4.08	.801	มาก	2
3. คณะมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการบริหารจัดการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและมีการ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษา	4.17	.747	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.10	.676	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, $\sigma = .676$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม คณะมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.17$, $\sigma = .747$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\mu = 4.08$, $\sigma = .801$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ($\mu = 4.05$, $\sigma = .809$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีแผนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ การเงิน	4.01	.747	มาก	1
2. ท่านรับรู้ การวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความ เสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน	3.84	.826	มาก	3
3. ท่านรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	3.86	.864	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.91	.712	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.91$, $\sigma=.712$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม. มหาวิทยาลัยมีแผนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ การเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu=4.01$, $\sigma=.747$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ($\mu=3.86$, $\sigma=.864$) โดยข้อคำถามท่านรับรู้ การวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.84$, $\sigma=.826$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้ว่า การเงินและงบประมาณ เป็นการแสดง ศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของ มหาวิทยาลัย	3.83	.772	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.83	.772	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = .772$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถาม ซึ่งในองค์ประกอบนี้มีข้อคำถามเพียง 1 ข้อ คือท่านรับรู้ว่าการเงินและงบประมาณ เป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = .772$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ระดับการรับรู้		แปลความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย	4.07	.783	มาก	1
2. ท่านรับรู้รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.	4.05	.856	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.06	.790	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = .790$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม. ท่านรับรู้เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.07$, $\sigma = .783$) มากกว่า ข้อคำถามท่านรับรู้รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. ($\mu = 4.05$, $\sigma = .856$)

2) การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ตามองค์ประกอบคุณภาพ โดยรวม

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	SD.		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	3.90	.861	มาก	3
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	3.97	.737	มาก	1
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	3.94	.722	มาก	2
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	3.70	.780	มาก	8
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.72	.725	มาก	7
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	3.74	.875	มาก	6
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	3.76	.846	มาก	5
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	3.64	.973	มาก	9
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	3.89	.885	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.81	.713	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = .713$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .737$) รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ($\mu = 3.94$, $\sigma = .722$) องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ($\mu = 3.90$, $\sigma = .861$) และองค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ($\mu = 3.89$) ตามลำดับ โดยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.64$, $\sigma = .973$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบคุณภาพ ที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนดำเนินการ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/ แผนปฏิบัติการประจำปี	3.93	.808	มาก	3
2. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/ แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนด	3.94	.948	มาก	2
3. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตาม แผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี	3.82	.988	มาก	5
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานตาม แผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี	3.84	.947	มาก	4
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพ การศึกษา มากำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการ ประจำปี ของคณะ/หน่วยงาน	3.97	.944	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.90	.861	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$, $\sigma = .861$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษา มากำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ของคณะ/หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .944$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ($\mu = 3.94$, $\sigma = .948$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ($\mu = 3.93$, $\sigma = .808$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.82$, $\sigma = .988$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการให้เสนอข้อเสนอแนะหรือการกำหนดแผนการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน	3.95	.922	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด	4.04	.827	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมดำเนินงานในระบบและกลไกการเปิด ปิด หลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตร	4.02	.907	มาก	2
4. ท่านมีส่วนร่วมในการการประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	3.86	.886	มาก	5
5. ท่านได้นำความรู้และทักษะที่ได้จากการอบรม/พัฒนา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	3.95	.797	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.97	.737	มาก	

จากตารางที่ 14 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97$, $\sigma = .737$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.04$, $\sigma = .827$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมดำเนินงานในระบบและกลไกการเปิด ปิด หลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตร ($\mu = 4.02$, $\sigma = .907$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการการประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.86$, $\sigma = .886$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา
ของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.87	.860	มาก	5
2. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ	3.94	.861	มาก	4
3. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.98	.754	มาก	1
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา	3.94	.814	มาก	3
5. ท่านได้นำข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา มาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการ ในครั้งต่อไป	3.95	.746	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.94	.722	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = .861$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.98$, $\sigma = .754$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้นำข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา มาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการ ในครั้งต่อไป ($\mu = 3.95$, $\sigma = .746$) ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา ($\mu = 3.94$, $\sigma = .814$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการบริการนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ($\mu = 3.94$, $\sigma = .861$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.87$, $\sigma = .860$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย ของสถาบัน/หน่วยงานของท่าน	3.83	.845	มาก	1
2. ท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้	3.77	.782	มาก	2
3. ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย	3.65	.936	มาก	4
4. ท่านมีส่วนร่วมการในติดตามและประเมินผล การจัดสรรงบประมาณ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย และกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย	3.60	.922	มาก	5
5. ท่านนำผลการประเมินด้านการวิจัย ไปปรับปรุงงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	3.65	.882	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.70	.780	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.70$, $\sigma=.780$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย ของสถาบัน/หน่วยงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.83$, $\sigma=.845$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ ($\mu=3.77$, $\sigma=.782$) ข้อคำถามท่านนำผลการประเมินด้านการวิจัย ไปปรับปรุงงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับข้อคำถาม ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย ($\mu=3.65$, $\sigma=.936$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมการในติดตามและประเมินผล การจัดสรรงบประมาณ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย และกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.60$, $\sigma=.922$)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริการวิชาการแก่สังคมตามจุดเน้นของสถาบัน	3.67	.833	มาก	6
2. ท่านมีส่วนร่วมในการสำรวจความต้องการของชุมชน ภาครัฐ เอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อกำหนดแนวทางจัดทำแผนบริการวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน	3.71	.870	มาก	5
3. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเองโดยคง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	3.76	.785	มาก	3
4. ท่านมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย	3.79	.750	มาก	2
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของชุมชนในการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง	3.67	.856	มาก	7
6. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย	3.82	.883	มาก	1
7. ท่านมีส่วนร่วมในการรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการต่อสังคม และนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป	3.65	.860	มาก	8
8. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการบริการวิชาการแก่สังคมไปพัฒนาระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม และปรับปรุงการบูรณาการเรียนการสอนและการวิจัย	3.72	.890	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.72	.725	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.72$, $\sigma = .725$)

และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.82$, $\sigma = .883$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย ($\mu = 3.79$, $\sigma = .750$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเอง โดยคง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ($\mu = 3.76$, $\sigma = .785$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการต่อสังคม และนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.65$, $\sigma = .860$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์กรประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวม และรายข้อ

องค์กรประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3.73	.982	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือกิจกรรมนักศึกษา	3.78	.907	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน	3.77	.972	มาก	2
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	3.67	1.033	มาก	5
5. ท่านนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	3.74	.970	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.74	.875	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = .875$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.78$, $\sigma = .907$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน ($\mu = 3.77$, $\sigma = .972$) และข้อคำถามท่านนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ($\mu = 3.74$, $\sigma = .970$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.67$, $\sigma = 1.033$)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายข้อ

องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปลความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	3.82	.883	มาก	1
2. ท่านมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถาบัน และมีการเผยแพร่องค์ความรู้สู่การปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติงาน	3.75	.967	มาก	3
3. ท่านมีส่วนร่วม ในการติดตามผลควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง หรือรายงานการเงินของสถาบัน	3.80	.922	มาก	2
4. ท่านได้นำแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	3.70	.979	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.76	.846	มาก	

จากตารางที่ 19 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$, $\sigma = .846$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผน

กลยุทธ์ของสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.82$, $\sigma=.883$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง หรือรายงานการเงินของสถาบัน ($\mu=3.80$, $\sigma=.922$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถาบัน และมีการเผยแพร่องค์ความรู้สู่การปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติงาน ($\mu=3.75$, $\sigma=.967$) โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.70$, $\sigma=.979$)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปลความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	3.64	.999	มาก	3
2. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณทางการเงินของหน่วยงาน	3.66	1.015	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	3.63	1.019	มาก	4
4. ท่านมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน	3.61	1.113	มาก	5
5. ท่านนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	3.65	1.118	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.64	.973	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.64$, $\sigma=.973$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และมีการกระจายตัวของข้อมูลมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณทางการเงินของหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.66$, $\sigma=1.015$) รองลงมา ได้แก่ ท่านนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ ($\mu=3.65$, $\sigma=1.118$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ($\mu=3.64$, $\sigma=.999$) โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.61$, $\sigma=1.113$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล	ลำดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน	3.83	1.058	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน	3.82	.916	มาก	5
3. ท่านมีส่วนร่วมในตรวจสอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามที่แผนที่กำหนดไว้ของหน่วยงาน/สถาบัน	3.88	.932	มาก	3
4. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน	3.97	.995	มาก	1
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินที่ได้รับมาพัฒนา/ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีต่อไปให้ดีขึ้น	3.94	1.008	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.89	.885	มาก	

จากตารางที่ 21 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.89$, $\sigma=.885$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.97$, $\sigma=.995$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินที่ได้รับมาพัฒนา/ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีต่อไปให้ดีขึ้น ($\mu=3.94$, $\sigma=1.008$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในตรวจสอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามที่แผนที่กำหนดไว้ของหน่วยงาน/สถาบัน ($\mu=3.88$, $\sigma=.932$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.82$, $\sigma=.916$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

1) ด้านระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ชาย	34	3.79	.686
	หญิง	69	4.27	.618
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ชาย	34	3.88	.833
	หญิง	69	4.25	.552
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ชาย	34	3.57	1.194
	หญิง	69	4.12	.723
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ชาย	34	3.87	.759
	หญิง	69	4.12	.490
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ชาย	34	3.69	.846
	หญิง	69	3.99	.674
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ชาย	34	4.00	.783
	หญิง	69	4.15	.617
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ชาย	34	3.73	.855
	หญิง	69	4.00	.617
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ชาย	34	3.62	.985
	หญิง	69	3.93	.626
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ชาย	34	3.72	.923
	หญิง	69	4.25	.662
รวม	ชาย	34	3.76	.756
	หญิง	69	4.12	.472

จากตารางที่ 22 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกด้าน พบว่า ประชากรเพศหญิง ($\mu=4.12$, $\sigma = .472$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่า เพศชาย ($\mu= 3.76$, $\sigma = .756$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการศึกษา สูงสุด	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ปริญญาโท	92	4.05	.683
	ปริญญาเอก	11	4.64	.323
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ปริญญาโท	92	4.04	.668
	ปริญญาเอก	11	4.82	.117
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ปริญญาโท	92	3.81	.910
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ปริญญาโท	92	3.95	.568
	ปริญญาเอก	11	4.73	.378
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่ สังคม	ปริญญาโท	92	3.86	.685
	ปริญญาเอก	11	4.18	1.135
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ปริญญาโท	92	4.04	.668
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ปริญญาโท	92	3.82	.684
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ปริญญาโท	92	3.73	.743
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ	ปริญญาโท	92	3.99	.791
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
รวม	ปริญญาโท	92	3.92	.574
	ปริญญาเอก	11	4.66	.391

จากตารางที่ 23 พบว่า โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก ($\mu = 4.66$, $\sigma = .391$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu = 3.92$, $\sigma = .574$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.98	.927
	อาจารย์	89	4.13	.634
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.18	1.195
	อาจารย์	89	4.12	.564
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.04	1.658
	อาจารย์	89	3.92	.779
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.36	.924
	อาจารย์	89	3.98	.522
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.16	1.211
	อาจารย์	89	3.85	.643
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.29	1.093
	อาจารย์	89	4.07	.589
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.10	1.349
	อาจารย์	89	3.88	.558
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.14	1.231
	อาจารย์	89	3.78	.670
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.25	1.236
	อาจารย์	89	4.03	.700
รวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.17	1.190
	อาจารย์	89	3.97	.452

จากตารางที่ 24 โดยรวม และรายองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบพบว่า ประชากรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 4.17$, $\sigma = 1.190$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าดำรงตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 3.97$, $\sigma = .452$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นองค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ประชากรที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 4.13$, $\sigma = .634$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 3.98$, $\sigma = .927$)

2) ด้านระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ชาย	34	3.49	1.028
	หญิง	69	4.10	.690
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ชาย	34	3.64	.798
	หญิง	69	4.13	.653
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ชาย	34	3.52	.664
	หญิง	69	4.14	.661
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ชาย	34	3.42	.948
	หญิง	69	3.84	.647
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ชาย	34	3.24	.782
	หญิง	69	3.96	.564
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ชาย	34	3.36	1.096
	หญิง	69	3.92	.680
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ชาย	34	3.31	.896
	หญิง	69	3.99	.727
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ชาย	34	3.23	1.184
	หญิง	69	3.84	.784
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ชาย	34	3.35	1.089
	หญิง	69	4.15	.620
รวม	ชาย	34	3.40	.849
	หญิง	69	4.01	.537

จากตารางที่ 25 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ พบว่า ประชากรเพศหญิง ($\mu = 4.01$, $\sigma = .537$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่า เพศชาย ($\mu = 3.40$, $\sigma = .849$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการศึกษา สูงสุด	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ปริญญาโท	92	3.83	.854
	ปริญญาเอก	11	4.49	.706
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ปริญญาโท	92	3.91	.743
	ปริญญาเอก	11	4.42	.517
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ปริญญาโท	92	3.89	.736
	ปริญญาเอก	11	4.35	.430
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ปริญญาโท	92	3.70	.719
	ปริญญาเอก	11	3.69	1.228
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ปริญญาโท	92	3.69	.683
	ปริญญาเอก	11	4.00	1.012
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ปริญญาโท	92	3.69	.822
	ปริญญาเอก	11	4.13	1.211
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ปริญญาโท	92	3.73	.814
	ปริญญาเอก	11	4.09	1.068
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ปริญญาโท	92	3.61	.894
	ปริญญาเอก	11	3.91	1.541
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ	ปริญญาโท	92	3.90	.802
	ปริญญาเอก	11	3.84	1.458
รวม	ปริญญาโท	92	3.77	.671
	ปริญญาเอก	11	4.10	.997

จากตารางที่ 26 พบว่า โดยรวมและรายองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก ($\mu=4.10$, $\sigma=.997$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu=3.77$, $\sigma=.671$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้น องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu=3.70$, $\sigma=.719$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ใกล้เคียงกับ

การศึกษาระดับปริญญาเอก ($\mu=3.69$, $\sigma=.1.228$) และ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ประชากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ($\mu=3.90$, $\sigma=.802$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าการศึกษาระดับปริญญาเอก ($\mu=3.84$, $\sigma=1.458$)

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพ การศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.06	1.477
	อาจารย์	89	3.88	.730
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.20	1.002
	อาจารย์	89	3.93	.687
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.21	.734
	อาจารย์	89	3.89	.715
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.00	1.1418
	อาจารย์	89	3.65	.703
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.89	1.132
	อาจารย์	89	3.70	.644
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.96	1.646
	อาจารย์	89	3.70	.692
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.96	1.160
	อาจารย์	89	3.73	.789
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.93	1.639
	อาจารย์	89	3.59	.828
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.21	1.209
	อาจารย์	89	3.84	.820
	รวม	103	3.89	.885
รวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.05	1.206
	อาจารย์	89	3.77	.604

จากตารางที่ 27 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ พบว่า ประชากรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 4.05$, $\sigma = 1.206$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่า ตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 3.77$, $\sigma = .604$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชากร ในการประกันคุณภาพการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	.631
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	.653
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	.603
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	.394
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	.518
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	.760
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	.764
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	.648
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	.514
รวม	.843

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ พบว่า

โดยรวม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.843 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.631 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิตองค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.653 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.603 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.394 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.518 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.760 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.764 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.648 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.514 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม พบว่าข้อเสนอแนะสามารถสรุปเป็นประเด็น ที่สำคัญได้ 4 ประเด็นดังนี้คือ

1. ควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่ใช้ในการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน
2. องค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มีความยุ่งยาก ซับซ้อนต่อการรับรู้ และปฏิบัติตาม จำนวน 5 คน
3. ควรพัฒนาให้เกิดการรับรู้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง มิใช่เป็นหน้าที่ของบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 2 คน
4. การประกันคุณภาพควรมีร่วมมือตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงสุด จนถึงผู้ปฏิบัติงานทุกระดับชั้น จำนวน 7 คน



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจวิทยาลัยราชพฤกษ์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้จำนวน 103 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และอาจารย์คณะบริหารธุรกิจของวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และอายุงาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร จำแนกเป็น เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุงาน (N = 103)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	34	33.00
2. หญิง	69	67.00
รวม	103	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
1. ระดับปริญญาโท	92	89.30
2. ระดับปริญญาเอก	11	10.70
รวม	103	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ		
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	13.60
2. อาจารย์	89	86.40
รวม	103	100.00
	μ	σ
อายุงาน	5.25	4.791

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากร พบว่าเป็น เพศหญิง มากกว่าเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นผลต่างร้อยละ 34.00 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท ร้อยละ 89.30 รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 10.70 สำหรับตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 86.40 และอายุงานพบว่า อาจารย์มีอายุงานเฉลี่ย 5.25 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.79 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ด้านการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปราบกฏผลดังนี้

1) การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ภาพรวมตามองค์ประกอบคุณภาพ (N = 103)

การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	4.11	.760	มาก	2
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	4.13	.676	มาก	1
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	3.94	.936	มาก	6
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	4.03	.600	มาก	5
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.89	.745	มาก	8
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	4.10	.676	มาก	3
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	3.91	.712	มาก	7
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	3.83	.772	มาก	9
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.06	.790	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.00	.601	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.00$, $\sigma=.601$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.13$, $\sigma=.676$) รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ($\mu=4.11$, $\sigma=.760$) องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ($\mu=4.10$, $\sigma=.676$) และองค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ($\mu=4.06$, $\sigma=.790$) ตามลำดับ

โดยการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.83$, $\sigma=.676$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการโดยรวม และรายข้อ (N = 103)

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้	4.01	.760	มาก	4
2. ต้นสังกัดมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนทราบ	4.13	.737	มาก	3
3. ท่านได้รับรู้ถึง ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย	4.17	.720	มาก	1
4. ท่านได้รับรู้ถึง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	4.14	.864	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.11	.678	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.11$, $\sigma=.678$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu=4.17$, $\sigma=.720$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($\mu=4.14$, $\sigma=.864$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามต้นสังกัดมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนทราบ ($\mu=4.13$, $\sigma=.737$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=4.01$, $\sigma=.760$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านได้รับรู้ถึง ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.03	.760	มาก	3
2. ท่านได้รับรู้ระบบการพัฒนาอาจารย์ (ด้านเทคนิค การสอน ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการใช้ สื่อการสอน) และบุคลากรสายสนับสนุน	4.02	.960	มาก	4
3. ท่านได้รับรู้ คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการ ของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน	4.22	.699	มากที่สุด	2
4. ท่านได้รับรู้ว่า ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา โทต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	4.23	.854	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ย	4.13	.676	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.13$, $\sigma=.676$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อคำถาม และระดับมาก จำนวน 2 ข้อคำถาม โดยข้อคำถามท่านได้รับรู้ว่า ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.23$, $\sigma=.854$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านได้รับรู้คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน ($\mu=4.22$, $\sigma=.699$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ถึง ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu=4.03$, $\sigma=.760$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านได้รับรู้ระบบการพัฒนาอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ($\mu=4.02$, $\sigma=.960$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการให้นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	3.91	.991	มาก	2
2. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งการจัดโดยสถาบันและ/หรือโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.96	.939	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.94	.936	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = .936$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งการจัดโดยสถาบันและ/หรือโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ย ($\mu = 3.96$, $\sigma = .939$) มากกว่า ข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดบริการให้นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ($\mu = 3.91$, $\sigma = .991$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้ว่ มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบ และกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถ ดำเนินการได้ตามแผน จึงจะก่อให้เกิดงานวิจัยที่มี คุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.10	.693	มาก	1
2. ท่านรับทราบ เกณฑ์การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาของ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการคำนวณระดับ คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน	4.04	.766	มาก	2
3. ท่านรับรู้ถึง ความแตกต่างระหว่าง บทความวิชาการ ตำรา และหนังสือ	4.03	.747	มาก	3
4. ท่านรับรู้ถึงความสำคัญของการตีพิมพ์/เผยแพร่ ผลงานวิชาการ	3.97	.798	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.03	.600	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $\sigma = .600$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านรับรู้ว่ มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน จึงจะก่อให้เกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.10$, $\sigma = .693$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านรับทราบ เกณฑ์การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการคำนวณระดับคะแนนตามเกณฑ์การประเมิน ($\mu = 4.04$, $\sigma = .766$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านรับรู้ถึง ความแตกต่างระหว่าง บทความวิชาการ ตำรา และหนังสือ ($\mu = 4.03$, $\sigma = .747$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านรับรู้ถึงความสำคัญของการตีพิมพ์/เผยแพร่ ผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .798$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัย ชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยเห็นผลชัดเจน	3.82	.825	มาก	3
2. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ชุมชนรอบข้างมีความเข้มแข็งและมีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	3.75	.871	มาก	4
3. คณะให้ความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	3.90	.858	มาก	2
4. ท่านรับรู้ว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาการวิจัย	4.10	.823	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.89	.745	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = .745$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านรับรู้ว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.10$, $\sigma = .823$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามคณะให้ความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ ($\mu = 3.90$, $\sigma = .858$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัย ชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยเห็นผลชัดเจน ($\mu = 3.82$, $\sigma = .825$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามมหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ชุมชนรอบข้างมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.75$, $\sigma = .871$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีการจัดพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	4.05	.809	มาก	3
2. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างประโยชน์ และคุณค่าต่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	4.08	.801	มาก	2
3. คณะมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการบริหารจัดการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและมีการ บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษา	4.17	.747	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.10	.676	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, $\sigma = .676$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม คณะมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.17$, $\sigma = .747$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ($\mu = 4.08$, $\sigma = .801$) และข้อคำถามมหาวิทยาลัยมีการจัดพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ($\mu = 4.05$, $\sigma = .809$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. มหาวิทยาลัยมีแผนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ การเงิน	4.01	.747	มาก	1
2. ท่านรับรู้ การวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความ เสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน	3.84	.826	มาก	3
3. ท่านรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	3.86	.864	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.91	.712	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.91$, $\sigma=.712$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม. มหาวิทยาลัยมีแผนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ การเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu=4.01$, $\sigma=.747$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ($\mu=3.86$, $\sigma=.864$) โดยข้อคำถามท่านรับรู้ การวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.84$, $\sigma=.826$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของ
ประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ระดับการรับรู้		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้ว่า การเงินและงบประมาณ เป็นการแสดง ศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของ มหาวิทยาลัย	3.83	.772	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.83	.772	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = .772$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถาม ซึ่งในองค์ประกอบนี้มีข้อคำถามเพียง 1 ข้อ คือท่านรับรู้ว่าการเงินและงบประมาณ เป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = .772$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ระดับการรับรู้		แปลความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านรับรู้เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย	4.07	.783	มาก	1
2. ท่านรับรู้รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.	4.05	.856	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.06	.790	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = .790$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม. ท่านรับรู้เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.07$, $\sigma = .783$) มากกว่า ข้อคำถามท่านรับรู้รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. ($\mu = 4.05$, $\sigma = .856$)

2) การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร ตามองค์ประกอบคุณภาพ โดยรวม

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	SD.		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	3.90	.861	มาก	3
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	3.97	.737	มาก	1
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	3.94	.722	มาก	2
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	3.70	.780	มาก	8
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	3.72	.725	มาก	7
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	3.74	.875	มาก	6
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	3.76	.846	มาก	5
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	3.64	.973	มาก	9
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	3.89	.885	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.81	.713	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = .713$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .737$) รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ($\mu = 3.94$, $\sigma = .722$) องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ($\mu = 3.90$, $\sigma = .861$) และองค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ($\mu = 3.89$) ตามลำดับ โดยการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.64$, $\sigma = .973$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบคุณภาพ ที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนดำเนินการ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/ แผนปฏิบัติการประจำปี	3.93	.808	มาก	3
2. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/ แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนด	3.94	.948	มาก	2
3. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตาม แผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี	3.82	.988	มาก	5
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานตาม แผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี	3.84	.947	มาก	4
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพ การศึกษา มากำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการ ประจำปี ของคณะ/หน่วยงาน	3.97	.944	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.90	.861	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$, $\sigma = .861$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษา มากำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ของคณะ/หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 3.97$, $\sigma = .944$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ($\mu = 3.94$, $\sigma = .948$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ($\mu = 3.93$, $\sigma = .808$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.82$, $\sigma = .988$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการให้เสนอข้อเสนอแนะหรือการกำหนดแผนการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน	3.95	.922	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด	4.04	.827	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมดำเนินงานในระบบและกลไกการเปิด ปิด หลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตร	4.02	.907	มาก	2
4. ท่านมีส่วนร่วมในการการประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	3.86	.886	มาก	5
5. ท่านได้นำความรู้และทักษะที่ได้จากการอบรม/พัฒนา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	3.95	.797	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.97	.737	มาก	

จากตารางที่ 14 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97$, $\sigma = .737$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.04$, $\sigma = .827$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมดำเนินงานในระบบและกลไกการเปิด ปิด หลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตร ($\mu = 4.02$, $\sigma = .907$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการการประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.86$, $\sigma = .886$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา
ของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.87	.860	มาก	5
2. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ	3.94	.861	มาก	4
3. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.98	.754	มาก	1
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา	3.94	.814	มาก	3
5. ท่านได้นำข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา มาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการ ในครั้งต่อไป	3.95	.746	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.94	.722	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = .861$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.98$, $\sigma = .754$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านได้นำข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา มาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการ ในครั้งต่อไป ($\mu = 3.95$, $\sigma = .746$) ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา ($\mu = 3.94$, $\sigma = .814$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการบริการนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ($\mu = 3.94$, $\sigma = .861$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.87$, $\sigma = .860$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล	ลำดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย ของสถาบัน/หน่วยงานของท่าน	3.83	.845	มาก	1
2. ท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้	3.77	.782	มาก	2
3. ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย	3.65	.936	มาก	4
4. ท่านมีส่วนร่วมการในติดตามและประเมินผล การจัดสรรงบประมาณ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย และกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย	3.60	.922	มาก	5
5. ท่านนำผลการประเมินด้านการวิจัย ไปปรับปรุงงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	3.65	.882	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.70	.780	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.70$, $\sigma=.780$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย ของสถาบัน/หน่วยงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.83$, $\sigma=.845$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ ($\mu=3.77$, $\sigma=.782$) ข้อคำถามท่านนำผลการประเมินด้านการวิจัย ไปปรับปรุงงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับข้อคำถาม ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย ($\mu=3.65$, $\sigma=.936$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมการในติดตามและประเมินผล การจัดสรรงบประมาณ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย และกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.60$, $\sigma=.922$)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริการวิชาการแก่สังคมตามจุดเน้นของสถาบัน	3.67	.833	มาก	6
2. ท่านมีส่วนร่วมในการสำรวจความต้องการของชุมชน ภาครัฐ เอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อกำหนดแนวทางจัดทำแผนบริการวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน	3.71	.870	มาก	5
3. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเองโดยคง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	3.76	.785	มาก	3
4. ท่านมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย	3.79	.750	มาก	2
5. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของชุมชนในการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง	3.67	.856	มาก	7
6. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย	3.82	.883	มาก	1
7. ท่านมีส่วนร่วมในการรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการต่อสังคม และนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป	3.65	.860	มาก	8
8. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการบริการวิชาการแก่สังคมไปพัฒนาระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม และปรับปรุงการบูรณาการเรียนการสอนและการวิจัย	3.72	.890	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.72	.725	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.72$, $\sigma = .725$)

และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.82$, $\sigma = .883$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน หรืองานวิจัย ($\mu = 3.79$, $\sigma = .750$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเอง โดยคง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ($\mu = 3.76$, $\sigma = .785$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการต่อสังคม และนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.65$, $\sigma = .860$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์กรประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยรวม และรายข้อ

องค์กรประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3.73	.982	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือกิจกรรมนักศึกษา	3.78	.907	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน	3.77	.972	มาก	2
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	3.67	1.033	มาก	5
5. ท่านนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	3.74	.970	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.74	.875	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = .875$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.78$, $\sigma = .907$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน ($\mu = 3.77$, $\sigma = .972$) และข้อคำถามท่านนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ($\mu = 3.74$, $\sigma = .970$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 3.67$, $\sigma = 1.033$)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของ องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมและรายข้อ

องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล ความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	3.82	.883	มาก	1
2. ท่านมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถาบัน และมีการเผยแพร่องค์ความรู้สู่การปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติงาน	3.75	.967	มาก	3
3. ท่านมีส่วนร่วม ในการติดตามผลควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง หรือรายงานการเงินของสถาบัน	3.80	.922	มาก	2
4. ท่านได้นำแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	3.70	.979	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.76	.846	มาก	

จากตารางที่ 19 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์กรประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$, $\sigma = .846$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผน

กลยุทธ์ของสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.82$, $\sigma=.883$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง หรือรายงานการเงินของสถาบัน ($\mu=3.80$, $\sigma=.922$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่างบุคลากรภายในสถาบัน และมีการเผยแพร่องค์ความรู้สู่การปฏิบัติที่ดีในการปฏิบัติงาน ($\mu=3.75$, $\sigma=.967$) โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.70$, $\sigma=.979$)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปลความหมาย	ลำดับ
	μ	σ		
1. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	3.64	.999	มาก	3
2. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณทางการเงินของหน่วยงาน	3.66	1.015	มาก	1
3. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	3.63	1.019	มาก	4
4. ท่านมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน	3.61	1.113	มาก	5
5. ท่านนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	3.65	1.118	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.64	.973	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.64$, $\sigma=.973$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก และมีการกระจายตัวของข้อมูลมาก โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณทางการเงินของหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.66$, $\sigma=1.015$) รองลงมา ได้แก่ ท่านนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ ($\mu=3.65$, $\sigma=1.118$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ($\mu=3.64$, $\sigma=.999$) โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.61$, $\sigma=1.113$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมและรายข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ระดับการมีส่วนร่วม		แปล	ลำดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน	3.83	1.058	มาก	4
2. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน	3.82	.916	มาก	5
3. ท่านมีส่วนร่วมในตรวจสอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามที่แผนที่กำหนดไว้ของหน่วยงาน/สถาบัน	3.88	.932	มาก	3
4. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน	3.97	.995	มาก	1
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินที่ได้รับมาพัฒนา/ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีต่อไปให้ดีขึ้น	3.94	1.008	มาก	2
รวมเฉลี่ย	3.89	.885	มาก	

จากตารางที่ 21 พบว่า การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.89$, $\sigma=.885$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถาม ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=3.97$, $\sigma=.995$) รองลงมา ได้แก่ ข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินที่ได้รับมาพัฒนา/ปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีต่อไปให้ดีขึ้น ($\mu=3.94$, $\sigma=1.008$) และข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในตรวจสอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามที่แผนที่กำหนดไว้ของหน่วยงาน/สถาบัน ($\mu=3.88$, $\sigma=.932$) ตามลำดับ โดยข้อคำถามท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu=3.82$, $\sigma=.916$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชากรกับระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

1) ด้านระดับการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ชาย	34	3.79	.686
	หญิง	69	4.27	.618
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ชาย	34	3.88	.833
	หญิง	69	4.25	.552
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ชาย	34	3.57	1.194
	หญิง	69	4.12	.723
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ชาย	34	3.87	.759
	หญิง	69	4.12	.490
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ชาย	34	3.69	.846
	หญิง	69	3.99	.674
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ชาย	34	4.00	.783
	หญิง	69	4.15	.617
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ชาย	34	3.73	.855
	หญิง	69	4.00	.617
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ชาย	34	3.62	.985
	หญิง	69	3.93	.626
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ชาย	34	3.72	.923
	หญิง	69	4.25	.662
รวม	ชาย	34	3.76	.756
	หญิง	69	4.12	.472

จากตารางที่ 22 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกด้าน พบว่า ประชากรเพศหญิง ($\mu=4.12$, $\sigma = .472$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่า เพศชาย ($\mu= 3.76$, $\sigma = .756$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการศึกษา สูงสุด	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ปริญญาโท	92	4.05	.683
	ปริญญาเอก	11	4.64	.323
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ปริญญาโท	92	4.04	.668
	ปริญญาเอก	11	4.82	.117
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ปริญญาโท	92	3.81	.910
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ปริญญาโท	92	3.95	.568
	ปริญญาเอก	11	4.73	.378
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่ สังคม	ปริญญาโท	92	3.86	.685
	ปริญญาเอก	11	4.18	1.135
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ปริญญาโท	92	4.04	.668
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ปริญญาโท	92	3.82	.684
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ปริญญาโท	92	3.73	.743
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ	ปริญญาโท	92	3.99	.791
	ปริญญาเอก	11	4.64	.505
รวม	ปริญญาโท	92	3.92	.574
	ปริญญาเอก	11	4.66	.391

จากตารางที่ 23 พบว่า โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก ($\mu = 4.66$, $\sigma = .391$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu = 3.92$, $\sigma = .574$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

การรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	μ	σ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.98	.927
	อาจารย์	89	4.13	.634
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.18	1.195
	อาจารย์	89	4.12	.564
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.04	1.658
	อาจารย์	89	3.92	.779
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.36	.924
	อาจารย์	89	3.98	.522
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.16	1.211
	อาจารย์	89	3.85	.643
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.29	1.093
	อาจารย์	89	4.07	.589
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.10	1.349
	อาจารย์	89	3.88	.558
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.14	1.231
	อาจารย์	89	3.78	.670
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.25	1.236
	อาจารย์	89	4.03	.700
รวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.17	1.190
	อาจารย์	89	3.97	.452

จากตารางที่ 24 โดยรวม และรายองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบพบว่า ประชากรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 4.17$, $\sigma = 1.190$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าดำรงตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 3.97$, $\sigma = .452$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้นองค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ ประชากรที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 4.13$, $\sigma = .634$) มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 3.98$, $\sigma = .927$)

2) ด้านระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ชาย	34	3.49	1.028
	หญิง	69	4.10	.690
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ชาย	34	3.64	.798
	หญิง	69	4.13	.653
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ชาย	34	3.52	.664
	หญิง	69	4.14	.661
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ชาย	34	3.42	.948
	หญิง	69	3.84	.647
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ชาย	34	3.24	.782
	หญิง	69	3.96	.564
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ชาย	34	3.36	1.096
	หญิง	69	3.92	.680
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ชาย	34	3.31	.896
	หญิง	69	3.99	.727
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ชาย	34	3.23	1.184
	หญิง	69	3.84	.784
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ชาย	34	3.35	1.089
	หญิง	69	4.15	.620
รวม	ชาย	34	3.40	.849
	หญิง	69	4.01	.537

จากตารางที่ 25 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ พบว่า ประชากรเพศหญิง ($\mu = 4.01$, $\sigma = .537$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่า เพศชาย ($\mu = 3.40$, $\sigma = .849$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการศึกษา สูงสุด	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ปริญญาโท	92	3.83	.854
	ปริญญาเอก	11	4.49	.706
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ปริญญาโท	92	3.91	.743
	ปริญญาเอก	11	4.42	.517
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ปริญญาโท	92	3.89	.736
	ปริญญาเอก	11	4.35	.430
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ปริญญาโท	92	3.70	.719
	ปริญญาเอก	11	3.69	1.228
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ปริญญาโท	92	3.69	.683
	ปริญญาเอก	11	4.00	1.012
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	ปริญญาโท	92	3.69	.822
	ปริญญาเอก	11	4.13	1.211
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ปริญญาโท	92	3.73	.814
	ปริญญาเอก	11	4.09	1.068
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ปริญญาโท	92	3.61	.894
	ปริญญาเอก	11	3.91	1.541
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ	ปริญญาโท	92	3.90	.802
	ปริญญาเอก	11	3.84	1.458
รวม	ปริญญาโท	92	3.77	.671
	ปริญญาเอก	11	4.10	.997

จากตารางที่ 26 พบว่า โดยรวมและรายองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก ($\mu=4.10$, $\sigma=.997$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่าประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu=3.77$, $\sigma=.671$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย ยกเว้น องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย ประชากรที่มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ($\mu=3.70$, $\sigma=.719$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ใกล้เคียงกับ

การศึกษาระดับปริญญาเอก ($\mu=3.69$, $\sigma=.1.228$) และ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ประชากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ($\mu=3.90$, $\sigma=.802$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่าการศึกษาระดับปริญญาเอก ($\mu=3.84$, $\sigma=1.458$)

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวม และรายองค์ประกอบ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพ การศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ	จำนวน	μ	SD.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.06	1.477
	อาจารย์	89	3.88	.730
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.20	1.002
	อาจารย์	89	3.93	.687
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.21	.734
	อาจารย์	89	3.89	.715
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.00	1.1418
	อาจารย์	89	3.65	.703
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.89	1.132
	อาจารย์	89	3.70	.644
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.96	1.646
	อาจารย์	89	3.70	.692
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.96	1.160
	อาจารย์	89	3.73	.789
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	3.93	1.639
	อาจารย์	89	3.59	.828
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.21	1.209
	อาจารย์	89	3.84	.820
	รวม	103	3.89	.885
รวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	4.05	1.206
	อาจารย์	89	3.77	.604

จากตารางที่ 27 โดยรวม และรายองค์ประกอบทุกองค์ประกอบ พบว่า ประชากรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\mu = 4.05$, $\sigma = 1.206$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา สูงกว่า ตำแหน่งอาจารย์ ($\mu = 3.77$, $\sigma = .604$) และมีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชากร ในการประกันคุณภาพการศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	.631
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	.653
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	.603
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	.394
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	.518
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	.760
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	.764
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	.648
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	.514
รวม	.843

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร โดยรวมและรายองค์ประกอบ พบว่า

โดยรวม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.843 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.631 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิตองค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.653 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.603 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากร มีความสัมพันธ์กันปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.394 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.518 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.760 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.764 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.648 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กันมาก โดยมีค่าความสัมพันธ์ 0.514 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม พบว่าข้อเสนอแนะสามารถสรุปเป็นประเด็น ที่สำคัญได้ 4 ประเด็นดังนี้คือ

1. ควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้ ที่ใช้ในการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน
2. องค์ประกอบและเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มีความยุ่งยาก ซับซ้อนต่อการรับรู้ และปฏิบัติตาม จำนวน 5 คน
3. ควรพัฒนาให้เกิดการรับรู้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง มิใช่เป็นหน้าที่ของบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 2 คน
4. การประกันคุณภาพควรมีร่วมมือตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงสุด จนถึงผู้ปฏิบัติงานทุกระดับชั้น จำนวน 7 คน





แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมของของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับใช้ในการศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ โดยจะไม่มีเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลรายบุคคล จึงขอความกรุณาผู้ตอบให้ข้อมูลที่เป็นจริง โดยกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางคุณลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ (1) ชาย ☐ (2) หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ (1) ระดับปริญญาโทหรือต่ำกว่า ☐ (2) ระดับปริญญาเอก

☐ (3) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ตำแหน่งทางวิชาการ

☐ (1) ศาสตราจารย์ ☐ (2) รองศาสตราจารย์

☐ (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ☐ (4) อาจารย์

☐ (5) ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ

4. อายุงาน.....ปี

ส่วนที่ 2 การรับรู้ ของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในข้อที่ตรงกับการรับรู้ของท่านมากที่สุด

- | | | |
|---|---------|--------------------------|
| 5 | หมายถึง | การรับรู้ระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | การรับรู้ระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | การรับรู้ระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | การรับรู้ระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | การรับรู้ระดับน้อยที่สุด |

ประเด็นการรับรู้	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16 และ 17)					
1. มหาวิทยาลัยมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้					
2. ต้นสังกัดมีการชี้แจงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีให้กับบุคลากรทุกคนทราบ					
3. ท่านได้รับรู้ถึง ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย					
4. ท่านได้รับรู้ถึง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย					
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1, 2, 3 และ 14)					
5. ท่านได้รับรู้ถึง ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
6. ท่านได้รับรู้ระบบการพัฒนาอาจารย์ (ด้านเทคนิคการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อการสอน) และบุคลากรสายสนับสนุน					
7. ท่านได้รับรู้ คุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน					
8. ท่านได้รับรู้ว่า ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่					
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา					
9. มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า					
10. มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาทั้งการจัดโดยสถาบัน					

ประเด็นการรับรู้	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
และ/หรือโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6, และ 7)					
11. ท่านรับรู้ว่ามีมหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน จึงจะก่อให้เกิดงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง					
12. ท่านรับทราบ เกณฑ์การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และการคำนวณระดับคะแนนตามเกณฑ์การประเมิน					
13. ท่านรับรู้ถึง ความแตกต่างระหว่าง บทความวิชาการ ตำรา และหนังสือ					
14. ท่านรับรู้ถึงความสำคัญของการตีพิมพ์/เผยแพร่ ผลงานวิชาการ					
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9, และ 18)					
15. มหาวิทยาลัย ชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาสังคมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยเห็นผลชัดเจน					
16. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้ชุมชนรอบข้างมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน					
17. คณะให้ความร่วมมือด้านบริการวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ					
18. ท่านรับรู้ว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาการวิจัย					
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11)					
19. มหาวิทยาลัยมีการจัดพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรม รักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สะอาด ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
20. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย					
21. คณะมีการกำหนดนโยบาย แผนงานและการบริหารจัดการด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมและมีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา					
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13)					
22. มหาวิทยาลัยมีแผนระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ การเงิน					

ประเด็นการรับรู้	ระดับการรับรู้				
	5	4	3	2	1
23. ท่านรับรู้ การวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงาน/สถาบัน					
24. ท่านรับรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย					
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ					
25. ท่านรับรู้ว่าการเงินและงบประมาณ เป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของมหาวิทยาลัย					
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15)					
26. ท่านรับรู้เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย					
27 ท่านรับรู้รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. และคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.					

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด

- | | | |
|---|---------|------------------------------|
| 5 | หมายถึง | การมีส่วนร่วมระดับมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | การมีส่วนร่วมระดับมาก |
| 3 | หมายถึง | การมีส่วนร่วมระดับปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | การมีส่วนร่วมระดับน้อย |
| 1 | หมายถึง | การมีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด |

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16 และ 17)					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี					
2. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด					
3. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี					
4. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี					

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
5. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษา มากำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ของคณะ/หน่วยงาน					
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1,2,3 และ 14)					
6. ท่านมีส่วนร่วมในการให้เสนอข้อเสนอแนะหรือการกำหนดแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน					
7. ท่านมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด					
8. ท่านมีส่วนร่วมดำเนินงานในระบบและกลไกการปิด เปิด หลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตร					
9. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ					
10. ท่านได้นำความรู้และทักษะที่ได้จากการอบรม/พัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง					
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา					
11. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
12. ท่านมีส่วนร่วมในการบริการนักศึกษาด้านการให้คำปรึกษา ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกิจกรรมพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ					
13. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
14. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา					
15. ท่านได้นำข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดในการดำเนินกิจกรรม/โครงการด้านกิจการนักศึกษา มาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรม/โครงการ ในครั้งต่อไป					
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6, และ 7)					
16. ท่านมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานวิจัย ของสถาบัน/หน่วยงานของท่าน					
17. ท่านมีส่วนร่วมในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้					

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
18. ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย					
19. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การจัดสรรงบประมาณ ห้องปฏิบัติการวิจัย ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัย และกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย					
20. ท่านนำผลการประเมินด้านการวิจัย ไปปรับปรุงงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์					
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9, และ 18)					
21. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนการบริการวิชาการแก่สังคมตามจุดเน้นของสถาบัน					
22. ท่านมีส่วนร่วมในการสำรวจความต้องการของชุมชน ภาครัฐ เอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อกำหนดแนวทางจัดทำแผนบริการวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน					
23. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตนเองโดยคง อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน					
24. ท่านมีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนหรืองานวิจัย					
25. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของชุมชนในการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง					
26. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย					
27. ท่านมีส่วนร่วมในการรายงานผลการดำเนินงานบริการวิชาการต่อสังคม และนำผลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป					
28. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการบริการวิชาการแก่สังคมไปพัฒนาระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม และปรับปรุงการบูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัย					
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11)					
29. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
30. ท่านมีส่วนร่วมในการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือกิจกรรมนักศึกษา					
31. ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน					
32. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา					

ประเด็นการมีส่วนร่วม	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
33. ท่านนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา					
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13)					
34. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการ ความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน					
35. ท่านมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ระหว่าง บุคลากรภายในสถาบัน และมีการเผยแพร่องค์ความรู้สู่การปฏิบัติที่ดีในการ ปฏิบัติงาน					
36. ท่านมีส่วนร่วม ในการติดตามผลควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง หรือรายงานการเงินของสถาบัน					
37. ท่านได้นำแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง					
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ					
38. ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกล ยุทธ์ของสถาบัน					
39. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณทางการเงินของหน่วยงาน					
40. ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการ ตัดสินใจ					
41. ท่านมีส่วนร่วมการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน					
42. ท่านนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการ ตัดสินใจ					
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15)					
43. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของ หน่วยงาน/สถาบัน					
44. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงาน/สถาบัน					
45. ท่านมีส่วนร่วมในตรวจสอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้ เป็นไปตามที่แผนที่กำหนดไว้ของหน่วยงาน/สถาบัน					
46. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน การประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน					
47. ท่านมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินที่ได้รับมาพัฒนา/ปรับปรุงการ ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีต่อไปให้ดีขึ้น					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ และให้ความอนุเคราะห์
ในการตอบแบบสอบถาม

